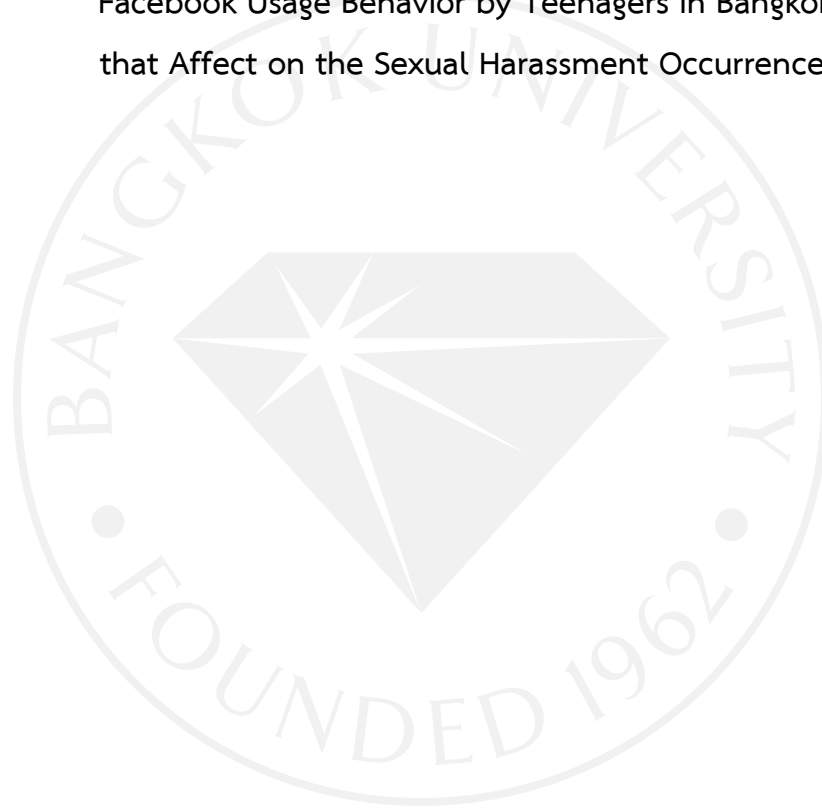

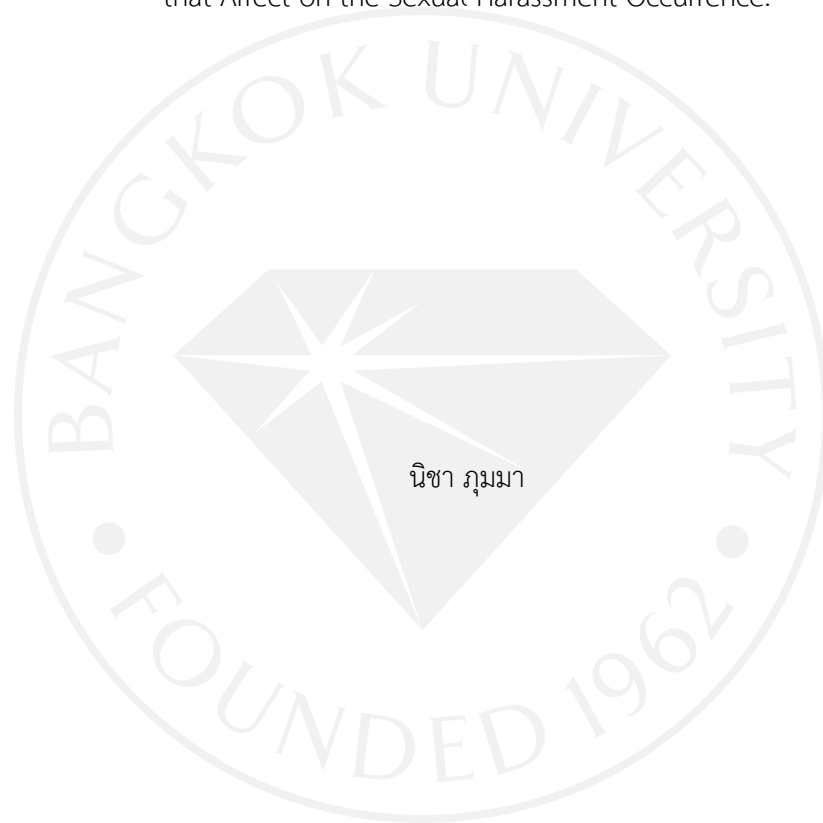
พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
ที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

Facebook Usage Behavior by Teenagers in Bangkok
that Affect on the Sexual Harassment Occurrence.

พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

Facebook Usage Behavior by Teenagers in Bangkok
that Affect on the Sexual Harassment Occurrence.

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2562

© 2563

นิชา ภูมมา
สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขา การสื่อสารเชิงกลยุทธ์

เรื่อง พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ผู้วิจัย นิชา ภูมมา

ให้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.พรพรม ชนมาม)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.องอาจ สิงห์ลำพอง)

(อาจารย์ ธีรัตน์ จิตตากร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

18 กรกฎาคม 2563

นิชา ภูมมา. ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์, กรกฎาคม 2563,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ
(70 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ ดร.พรพรหม ชมงาม

บทคัดย่อ

การศึกษาวัยรุ่นในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานครฯ เพื่อศึกษาถึงลักษณะการเกิดของภัยคุกคามทางเพศ และเพื่อศึกษาถึง
ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯที่ส่งผลต่อการเกิดภัย
คุกคามทางเพศ จำนวนทั้งสิ้น 166 คน โดยใช้วิธีการสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือการ
เก็บรวบรวมข้อมูลและให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย มากกว่าเพศอื่น มีอายุอยู่
ในช่วงระหว่าง 26-30 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความถี่ในการใช้งานเฟซบุ๊ก
จำนวน 5-7 วันต่อสัปดาห์ และใช้เวลาในการใช้งานเฟซบุ๊กต่ำกว่า 1 ชั่วโมง โดยช่วงเวลาที่มีการใช้
งานเฟซบุ๊กมากที่สุดคือ 18.01 – 00.00 น. ในส่วนพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานครฯนั้นสามารถกล่าวได้โดยสรุปว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯมีพฤติกรรมการใช้
งานเฟซบุ๊กในการ กดไลค์และแสดงความคิดเห็นมากที่สุด โดยกลุ่มตัวอย่างจะมีการกดไลค์ต่อสถานะ
รูปภาพ วิดีโอ ของผู้ใช้งานอื่น เป็นอันดับแรก และพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กแบบปกปิดตัวตน เป็น
พฤติกรรมที่วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯใช้งานน้อยที่สุด ในส่วนของลักษณะภัยคุกคามทางเพศ
วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯมีความคิดเห็นว่าการขมหยอก เป็นภัยคุกคามทางเพศซึ่งเกิดการจาก
พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กมากที่สุด โดยการพูดชมแต่แฝงไปด้วยคำทะเลาะ โธษ เป็นการขมหยอกที่
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด และภัยคุกคามทางเพศในลักษณะ การส่งสื่อลามก กลุ่มตัวอย่างเห็น
ด้วยน้อยที่สุดว่าเป็นภัยคุกคามทางเพศซึ่งเกิดจากพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก

คำสำคัญ: พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก, เฟซบุ๊ก, วัยรุ่น, ภัยคุกคามทางเพศ

Pumma, N. M. Com. Arts. (Strategic Communicatuions)., July 2020, Graduate School, Bangkok University.

Facebook Usage Behavior by Teenagers in Bangkok that Affect on the Sexual Harassment Occurrence.(70 pp.)

Advisor: Assoc. Prof. Pornprom Chomngam, Ph.D.

ABSTRACT

This survey research was aimed to study the Facebook usage behavior of teenagers in Bangkok. To study the the sexual harassent types. And to study Facebook usage behavior by teenagers in Bangkok that affect on the sexual harassent occurrence. The population for this study comprised 166 people who's using Facebook and live in Bangkok. The instrument use for this surveyed is the questionnaire. For collecting data by researcher.

The demographic characteristics for the population of this study revealed the most population are male with ages between 26-30 years. The most educational is bachelor's degree or equivalent. The frequency of using Facebook is 5-7 days a week. And use the time to use Facebook less than 1 hour. Time to use Facebook is between 06.01 PM. - 00.00 AM. As for the Facebook using behavior of teenagers in Bangkok, Teenagers in Bangkok use Facebook with the way of Like and comment the most and will like to click on the video status of other users. To hide identity is the least behavior of using Facebook by teenagers in Bangkok. As for the sexual harassent occurrence Teenagers in Bangkok have the opinion that 'Teasing' is the most sexual harassent occurrence caused by Facebook usage. And sending pornography is the least percentage that the teenager in Bangkok thought it was the sexual harassent occurrence.

Keywords: Facebook behavior, Facebook, Teenagers, Sexual harassment

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี อันเนื่องจากการได้รับความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.พรพรหม ชมงาม อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้สละเวลาให้ความรู้ชี้แนะแนวทาง รวมถึงข้อคำปรึกษา ตลอดจนการให้แนวทางเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนกระทั่งการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความร่วมมือ ซึ่งผู้วิจัยต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัว รวมถึงพี่ๆเพื่อนๆทุกคน ในสาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ ที่คอยให้ความช่วยเหลือเอาใจใส่และให้กำลังใจเสมอมา

นิชา ภูมมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.3 ปัญหาในการวิจัย	6
1.4 ขอบเขตการวิจัย	6
1.5 นิยามศัพท์	6
1.6 สมมติฐานการวิจัย	7
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก	9
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับเฟซบุ๊ก	13
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับภัยคุกคามทางเพศ	17
2.4 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์จากความพึงพอใจจากสื่อ	22
2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	26
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 ประเภทของงานวิจัย	27
3.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	29
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและตรวจสอบข้อมูล	29

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ	31
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาระดับความคิดเห็น ในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ โดยการแจกแจงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	34
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาระดับความคิดเห็นในปัจจุบันที่เกี่ยวข้อง กับลักษณะของภัยคุกคามทางเพศโดยการแจกแจงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	42
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน โดยผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สันเพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน	46
ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน	52
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
ส่วนที่ 1 สรุปผลการวิจัย	54
ส่วนที่ 2 อภิปรายผลการวิจัย	55
ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ	56
บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	62
ประวัติผู้เขียน	70
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการขออนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1: ผลลัพธ์จากการคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างโดยโปรแกรม G*Power3	28
ตารางที่ 4.1: ข้อมูลด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม	31
ตารางที่ 4.2: ข้อมูลด้านอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม	32
ตารางที่ 4.3: ข้อมูลด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม	32
ตารางที่ 4.4: ข้อมูลด้านความถี่ในการใช้งานเฟซบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม	33
ตารางที่ 4.5: ข้อมูลด้านระยะเวลาในการใช้งานเฟซบุ๊ก (ต่อครั้ง) ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม	33
ตารางที่ 4.6: ข้อมูลด้านช่วงเวลาที่ใช้งานเฟซบุ๊ก ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม	34
ตารางที่ 4.7: พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการแอบสะกดรอยตาม ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ	34
ตารางที่ 4.8: พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการโพสต์ข้อความถึงผู้อื่นของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครฯ	35
ตารางที่ 4.9: พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการกดไลค์และแสดงความคิดเห็น ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ	36
ตารางที่ 4.10: พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการโพสต์สถานะส่วนตัว ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ	37
ตารางที่ 4.11: พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการโปรโมทข่าวสาร ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ	38
ตารางที่ 4.12: พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการใช้งานแบบปกปิดตัวตน ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ	39
ตารางที่ 4.13: พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการโพสต์รูปภาพ ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ	40
ตารางที่ 4.14: พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการเล่นเกม ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ	41
ตารางที่ 4.15: พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการไม่เคลื่อนไหวบัญชีผู้ใช้งาน ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ	42

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.16: ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้าน การวิจารณ์ แชว ด้านลบ	43
ตารางที่ 4.17: ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้าน การชมหยอก	43
ตารางที่ 4.18: ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้าน การเล่าเรื่องลามก	44
ตารางที่ 4.19: ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้าน การส่งสื่อลามก	45
ตารางที่ 4.20: ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้าน การชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์	45
ตารางที่ 4.21: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก ของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครกับการแอบสะกดรอยตามและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	46
ตารางที่ 4.22: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครกับการโพสต์ข้อความถึงผู้อื่นและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	47
ตารางที่ 4.23: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครกับการกดไลค์และแสดงความคิดเห็นและการเกิดภัย คุกคามทางเพศ	48
ตารางที่ 4.24: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครกับการโพสต์สถานะส่วนตัวและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	48
ตารางที่ 4.25: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครกับการโปรโมทข่าวสารและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	49
ตารางที่ 4.26: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครกับการใช้งานแบบปกปิดตัวตนและการเกิด ภัยคุกคามทางเพศ	50
ตารางที่ 4.27: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครกับการโพสต์รูปภาพและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	50
ตารางที่ 4.28: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครกับการเล่นเกมและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	51
ตารางที่ 4.29: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครกับการไม่เคลื่อนไหวของบัญชีผู้ใช้งานและการเกิดภัย คุกคามทางเพศ	52
ตารางที่ 5.1: ผลการทดสอบสมมติฐาน	52

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1: ผลสำรวจเด็กไทยกับภัยออนไลน์	2
ภาพที่ 1.2: แสดงผลสำรวจปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงโดยองค์การอนามัยโลก	3
ภาพที่ 1.3: ผลกระทบต่อผู้ถูกระทำ ผู้กระทำความรุนแรง และปัจจัยกระตุ้นให้เกิดความรุนแรงทางเพศ	4
ภาพที่ 2.1: ผลสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตประเทศไทยปี พ.ศ. 2561	11
ภาพที่ 2.2: กราฟแท่งแสดงสถิติเมืองที่มีผู้ใช้งานเฟซบุ๊กสูงสุดในโลกภาพที่	12
ภาพที่ 2.3: กราฟแสดงสถิติการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์	14
ภาพที่ 2.4: ปริมาณการเกิดการคุกคามทางเพศออนไลน์ในวัยรุ่น	21
ภาพที่ 2.5: กรอบแนวคิดงานวิจัย	26

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

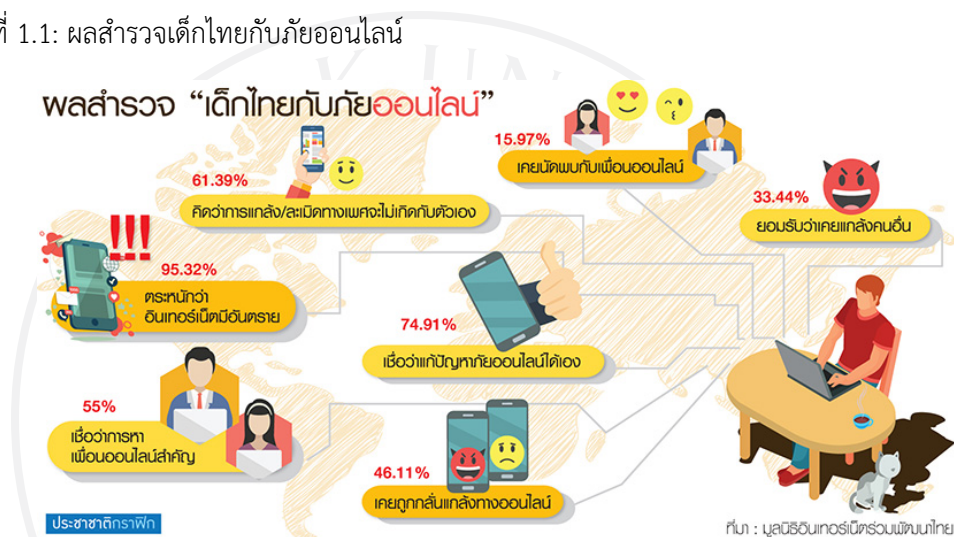
ในปัจจุบันโซเชียลเน็ตเวิร์ค (Social Network) เป็นสื่อออนไลน์ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย มีให้เลือกหลากหลายช่องทางซึ่งมีผู้ใช้งานเป็นจำนวนมากและเกือบทั่วทุกมุมโลก การเข้าถึงได้อย่างง่ายดายและสะดวกรวดเร็ว หากเปรียบเทียบกับอดีต การติดต่อสื่อสารทำได้โดยการส่งจดหมาย อีเมล (E-mail) การโทรทางไกลในกรณีที่อยู่คนละประเทศ หรือการนัดพบเพื่อทำการสนทนาต่อหน้า ซึ่งล้วนแต่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการติดต่อ และมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง แต่ในปัจจุบันเมื่อโซเชียลเน็ตเวิร์คได้แพร่หลายไปทั่วโลกการติดต่อสื่อสาร ทำได้ง่ายขึ้น สะดวกสบาย ประหยัดเวลาและประหยัดค่าใช้จ่าย โซเชียลเน็ตเวิร์ค คือเว็บไซต์ที่เชื่อมโยงผู้คนไว้ด้วยกันผ่านอินเทอร์เน็ต (Internet) ซึ่งเป็นเว็บไซต์ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถหาเพื่อนบนโลกอินเทอร์เน็ตได้ง่ายๆ เราสามารถที่จะสร้างพื้นที่ส่วนตัวขึ้นมาเพื่อแนะนำตัวเองได้ โดยเลือกได้ว่าต้องการรู้จักกับใครหรือต้องการจะเป็นเพื่อนกับใคร (“Social Network คืออะไร”, 2560) เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) อิน스타그램 (Instagram) ทวิตเตอร์ (Twitter) วอทแอป (WhatsApp) ไลน์ (Line)

จากการที่โซเชียลเน็ตเวิร์คได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในสังคมปัจจุบัน ผู้คนที่ใช้สื่อต่างๆ ได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น มีทั้งผู้ที่ต้องการสร้างสรรขึ้นมาเพื่อส่งต่อไปยังผู้รับสารตามความต้องการของตนเองรวมถึงทั่วทุกแห่งที่สารจะถูกส่งไปถึง และผู้รับสารซึ่งรอรับสารตามที่ตนเองปรารถนาต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งกับผู้อื่น แต่ไม่มีใครสามารถตีความได้เลยว่าแท้ที่จริงแล้วสารที่ถูกส่งออกมาผ่านตามช่องทางต่างๆ มีจุดประสงค์ที่แท้จริงอย่างไร จึงเป็นสาเหตุทำให้ผู้คนที่ใช้สื่อเกิดความคิดเห็นไม่ตรงกันได้ และอาจก่อให้เกิดการถกเถียงขึ้นมาเนื่องจากมีความคิดเห็นซึ่งไม่ตรงกัน

เฟซบุ๊ก (Facebook) ถือเป็นโซเชียลเน็ตเวิร์คอีกหนึ่งช่องทางที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย และยังสามารถใช้งานผ่านสมาร์ตโฟน (Smartphone) ได้ทุกที่ ทุกเวลา ขณะนี้ทั่วประเทศมีผู้ใช้งานเฟซบุ๊ก จำนวนมากถึง 45 ล้านคน โดยสามารถแบ่งเป็นเพศชาย 23 ล้านคน และเพศหญิง 22 ล้านคน (Narongyod Mahittivanicha, 2562) ทำให้ผู้คนทุกเพศทุกวัยสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกสบาย ผู้ใช้งานสามารถสร้างเครือข่ายเพื่อทำการติดต่อสื่อสารได้ทั้งในทางใกล้และทางไกล โพสต์รูปภาพ เรื่องราวต่างๆ ที่ประสบพบเจอ แจ่มข่าวสาร แสวงหาความรู้ แสดงความคิดเห็น ทำให้ผู้ใช้งานเฟซบุ๊กไม่ตกข่าว ทราบถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นของคนใกล้ตัวและสังคมรอบตัวในปัจจุบัน พบเจอบุคคลที่มีความชื่นชอบในสิ่งเดียวกัน ทำให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ที่นอกเหนือจากการรู้จักกันแคในโลกรของโซเชียลเน็ตเวิร์ค

จากผลสำรวจเด็กไทยกับภัยออนไลน์ ดังภาพที่ 1.1 แสดงให้เห็นว่า เด็กไทยมีความตระหนักรู้ว่าอินเทอร์เน็ตมีความอันตรายเป็นจำนวนมากถึง 95.32% มีความเชื่อว่าสามารถแก้ไขปัญหาจากภัยออนไลน์ได้เอง 74.91% มีความคิดว่าการแกล้งและการละเมิดทางเพศจะไม่เกิดขึ้นกับตนเองจำนวน 61.39% มีความเชื่อว่าการหาเพื่อนจากโลกออนไลน์มีความสำคัญ จำนวน 55% เด็กไทยถูกกลั่นแกล้งผ่านช่องทางออนไลน์จำนวน 46.11% และ ยอมรับว่าเคยแกล้งบุคคลอื่นผ่านช่องทางออนไลน์มีจำนวน 33.44% และสุดท้ายคือการนัดพบเพื่อนออนไลน์ มีจำนวนถึง 15.97%

ภาพที่ 1.1: ผลสำรวจเด็กไทยกับภัยออนไลน์

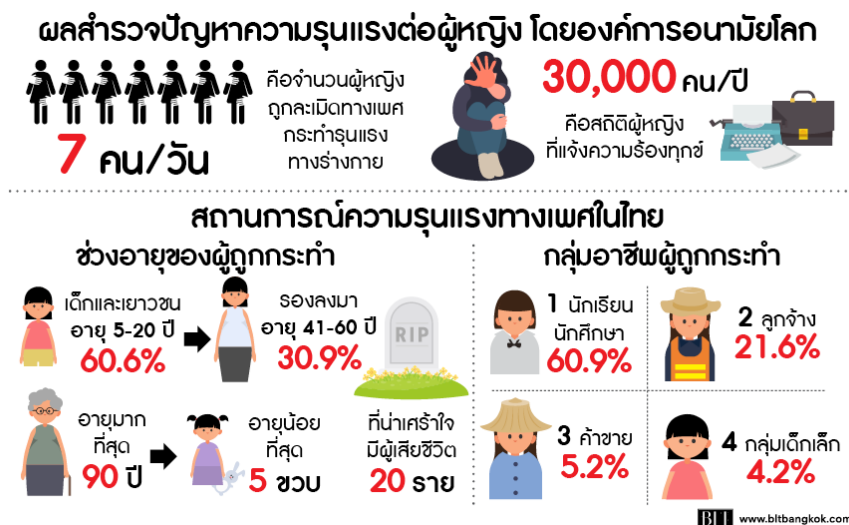
ที่มา: Prachachart. (2560). รู้ว่าเสี่ยง...แต่อยากลอง เปิดผลสำรวจเด็กไทยกับภัยออนไลน์. สืบค้นจาก <https://www.prachachat.net/ict/news-108102>.

เมื่อกลุ่มคนที่มีเป้าหมายเหมือนกันรวมตัวกันจะสามารถทำสิ่งต่างๆให้บรรลุตามเป้าหมายได้ ก่อให้เกิดเป็นมิตรแท้ หรือเพื่อนรู้ใจที่แท้จริง สามารถพัฒนาความสัมพันธ์ต่อกันในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย และยังเป็นสื่อโซเชียลเน็ตเวิร์คที่สามารถช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในสังคมได้ง่ายขึ้น รวมไปถึงการทำธุรกิจค้าขายออนไลน์เพื่อเป็นกาสร้างรายได้ที่กำลังเป็นที่นิยมในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งการใช้งานดังกล่าวนี้ทำให้แต่ละวันผู้ใช้งานเฟซบุ๊กได้พบเจอทั้งบุคคลที่รู้จักและไม่รู้จัก และด้วยความสะดวกสบาย ง่ายต่อการเข้าถึงของการใช้งานเฟซบุ๊ก ทำให้การโพสต์สิ่งต่างๆลงในโซเชียลเน็ตเวิร์คของผู้ใช้งานในบางครั้งขาดการทบทวน ความรอบคอบ และความประมาท เป็นสาเหตุให้เกิดภัยร้าย ภัยคุกคามต่อตัวผู้ใช้งานเอง ปัญหาใหญ่ในสังคมปัจจุบันคือ วัยรุ่นจำนวนมากซึ่งไม่เคยรู้จักกันมาก่อน และได้เริ่มสร้างความสัมพันธ์ผ่านทางเฟซบุ๊ก มีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเป็นประจำ เผยแพร่เรื่องส่วนตัวต่อกันมากขึ้น โดยบางครั้งไม่ได้ทบทวนหรือระวังสิ่ง

ที่ตนเองได้พูดออกไปด้วยความไวใจหรือสาเหตุอื่น ทำให้ภัยร้ายได้คืบคลานเข้ามาหาตนเองโดยไม่รู้ตัว การโศกเศร้าบอบช้ำ ภายใต้การแต่งกายที่ดูหล่อแหลมก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งซึ่งทำให้ผู้ใช้สื่อถูกคุกคามได้ง่ายที่สุด เพราะผู้ใช้สื่อคนอื่นที่สามารถมองเห็นรูปภาพดังกล่าวมีสิทธิ์ที่จะเข้ามาแสดงความความคิดเห็นต่อรูปภาพนั้นได้ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ยิ่งไปกว่านั้นการใช้สื่อสังคมดังกล่าวไม่ได้อยู่ในสายตาของผู้ปกครอง ไม่มีบุคคลใดคอยตรวจสอบ ชี้แนะหรือแนะนำการใช้งาน ทำให้เกิดเป็นช่องว่างในการดูแล และภัยคุกคามได้เริ่มก่อตัวขึ้นโดยไม่มีผู้ใดได้ตั้งตัว และเตรียมรับมือกับภัยคุกคามทางเพศ

จากผลสำรวจปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงโดยองค์การอนามัยโลก ดังภาพที่ 1.2 แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงถูกล่วงละเมิดทางเพศมีจำนวน 7 คน ต่อวัน และ 30,000 คนต่อปี โดยผู้ถูกกระทำสามารถจำแนกได้เป็น เด็กและเยาวชน อายุระหว่าง 5-20 ปี มีจำนวน 60.6% และ อายุ 41-60 ปี จำนวน 30.9% โดยผู้ถูกกระทำมีอายุมากที่สุด 90 ปี และ อายุน้อยที่สุด 5 ขวบ และยังก่อให้เกิดผู้เสียชีวิตเป็นจำนวน 20 ราย ในส่วนของกลุ่มอาชีพของผู้ถูกกระทำ อันดับ 1 คือ นักศึกษา มีจำนวนมากถึง 60.9% รองลงมาคือ ลูกจ้าง จำนวน 21.6% ถัดมาคือผู้ประกอบการอาชีพค้าขาย จำนวน 5.2% และ กลุ่มเด็กเล็กเป็นจำนวน 4.2%

ภาพที่ 1.2: แสดงผลสำรวจปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงโดยองค์การอนามัยโลก

ที่มา: Donnaya Suvetwethin. (2561). สถิติ 'ความรุนแรงทางเพศ' ของไทยยังน่าห่วง. สืบค้นจาก <https://www.thaihealth.or.th/Content/45786-สถิติ%20ความรุนแรงทางเพศ%20ของไทยยังน่าห่วง.html> .

จากผลกระทบต่อผู้ถูกรกระทำ ผู้กระทำความรุนแรง และ ปัจจัยกระตุ้นให้เกิดความรุนแรงทางเพศ ดังภาพที่ 1.3 แสดงให้เห็นว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อผู้ถูกรกระทำ ก่อให้เกิดความหวาดผวาระวังและกลัว มีจำนวน 26.1% ถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์หลายครั้ง จำนวน 12.8% ถูกขู่ฆ่า ข่มขู่ ห้ามบอกผู้อื่น จำนวน 12.7% และถูกทำร้ายร่างกายจนสาหัส เป็นจำนวน 12 % โดยมีก่อเหตุกระทำความรุนแรง มักเป็นคนรู้จัก หรือคุ้นเคยซึ่งมีจำนวนมากถึง 53% คนแปลกหน้า 38.2% คนที่รู้จักกันผ่านโซเชียลเน็ตเวิร์ค 8.8% และผู้ก่อเหตุอายุน้อยที่สุดคือ 12 ปี ในส่วนของปัจจัยกระตุ้นให้เกิดความรุนแรงทางเพศ คือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 31.1% อ้างว่ามีอารมณ์ทางเพศ 28% การใช้สารเสพติด 16.3% และต้องการชิงทรัพย์ 11.7%

ภาพที่ 1.3: ผลกระทบต่อผู้ถูกรกระทำ ผู้กระทำความรุนแรงและปัจจัยกระตุ้นให้เกิดความรุนแรงทางเพศ

ที่มา:Donnaya Suvetwethin. (2561). สถิติ 'ความรุนแรงทางเพศ' ของไทยยังน่าห่วง. สืบค้นจาก <https://www.thaihealth.or.th/Content/45786-สถิติ%20ความรุนแรงทางเพศ%20ของไทยยังน่าห่วง.html..>

การใช้งานบนโซเชียลเน็ตเวิร์คมีทั้งข้อดีและข้อเสีย มีผู้คนหลากหลายใช้โซเชียลเน็ตเวิร์คเพื่อความบันเทิง อัปเดตข้อมูลข่าวสาร รวมถึงการแสวงหารายได้ ผู้ใช้งานเฟซบุ๊กเป็นจำนวนมากมักโพสรูปภาพ มีทั้งรูปภาพทั่วไป รูปภาพสิ่งของมีค่า หรือในบางครั้งอาจเป็นภาพวาบหวาม รวมถึงการเช็คอินสถานที่ต่างๆที่ตัวผู้ใช้งานได้ไปเป็นประจำอย่างที่พักอาศัย หรือสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งในการโพสต์สิ่งต่างๆเหล่านี้สมควร หากมีผู้ประสงค์ร้ายต่อผู้ใช้งานก็จำทำให้เกิดการก่อภัยคุกคามได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะเป็นการเข้ามาแสดงความคิดเห็นแนวล่อแหลมภายใต้รูปภาพของผู้ใช้งาน ซึ่งถือเป็น

ภัยคุกคามทางเพศออนไลน์ (Sexual Harassment) ทุกโพสต์ที่เข้าข่ายการลวนลามในโลกออนไลน์สามารถส่งต่อ ผลิตซ้ำ แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ผู้ถูกรังแก ต้องเผชิญความอับอาย เครียดกดดันอย่างหนัก หลายคนไม่ต้องการมีชีวิตอยู่ต่อไป ในขณะที่ความสัมพันธ์ในโลกเสมือนที่นำไปสู่การนัดพบกันในชีวิตจริง ก็อาจนำไปสู่การก่อเหตุข่มขืน ข่มขู่ ริดไถ และฆาตกรรมได้ (Thaipbs, 2561) หรือจะเป็นการวิจารณ์รูปลักษณ์ภายนอกของผู้ใช้งาน ทำให้ผู้อื่นเสียความมั่นใจ หรือรู้สึกอับอาย ก่อให้เกิดเป็นการกลั่นแกล้งออนไลน์ (Cyberbullying) ซึ่งการกระทำที่ก่อความคุกคามเหล่านี้ของผู้ใช้งานบางกลุ่ม ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ใช้งานอีกจำนวนมากที่ตกเป็นเหยื่อของภัยคุกคามออนไลน์ หรือที่ร้ายแรงไปกว่านั้นคือการเกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบจากสื่อออนไลน์ซึ่งผู้ใช้สื่อซึ่งเกิดจากการกระทำที่ขาดสติ ขาดความยั้งคิดและการพิจารณาในบางครั้ง อาจทำให้ผู้ใช้งานตกเป็นผู้คุกคามโดยไม่เจตนาและเหยื่อจากภัยคุกคาม ซึ่งในปัจจุบันภัยคุกคามไม่จำเป็นว่าจะต้องเกิดเหตุการณ์ต่างๆขึ้นกับตัวเองจริง แต่การที่เราใช้สื่อออนไลน์สามารถสร้างภัยคุกคามทางเพศขึ้นได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ ที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครฯ ลักษณะการเกิดของภัยคุกคามทางเพศและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ
2. เพื่อศึกษาถึงลักษณะการเกิดของภัยคุกคามทางเพศ
3. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ ที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ปัญหาการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ เป็นอย่างไร
2. ลักษณะการเกิดภัยคุกคามทางเพศเป็นอย่างไร
3. พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ มีผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศอย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาลักษณะพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ตั้งแต่ช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 ถึง เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2563 โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคือประชากรวัยรุ่น ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญในการทำวิจัยครั้งนี้ โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์

พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก หมายถึง การใช้เฟซบุ๊กในรูปแบบต่าง ๆ โดยการโพสต์ (Post) สถานะส่วนตัว รูปภาพหรือวิดีโอ การแสดงความคิดเห็น (Comment) ต่อสถานะ รูปภาพหรือวิดีโอของผู้ใช้งานคนอื่น การกดไลค์ (Like) เพื่อแสดงความชื่นชอบต่อสถานะ รูปภาพหรือวิดีโอของบุคคลอื่น มากไปกว่านั้นคือการเผยแพร่ ส่งต่อ (Share) ความรู้หรือความชื่นชอบของบุคคลอื่นซึ่งก่อให้เกิดการทำซ้ำ พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กยังประกอบไปด้วย ความถี่ในการใช้งาน ระยะเวลาการใช้งาน ต่อครั้ง การโพสต์ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองไม่ว่าจะเป็นรูปภาพหรือสถานะ การแชร์โพสต์ การแสดงความคิดเห็น การกดไลค์ต่อโพสต์ของผู้อื่น

เฟซบุ๊ก หมายถึง เว็บไซต์ที่ให้บริการสังคมออนไลน์ที่ก่อตั้งขึ้นโดย มาร์ก ซักเคอร์เบิร์ก เฟซบุ๊กอนุญาตให้ผู้ใช้ที่มีอีเมลล์ลงทะเบียนเพื่อใช้งานเฟซบุ๊กได้ ผู้ใช้งานสามารถสร้างพื้นที่ส่วนตัวเพื่อทำการแนะนำตัวเอง ติดต่อบุคคลอื่น โดยที่ผู้ใช้งานสามารถเลือกได้ว่าต้องการจะเป็นเพื่อนกับใคร เฟซบุ๊กถือเป็นโซเชียลเน็ตเวิร์คที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน สามารถทำให้บุคคลติดต่อกันได้ง่ายขึ้น สามารถโพสต์สถานะ รูปภาพ วิดีโอ แสดงความคิดเห็นต่อผู้อื่นรวมถึงการเผยแพร่สิ่งที่ผู้อื่นโพสต์ได้อีกด้วย

วัยรุ่น หมายถึง ช่วงอายุที่ร่างกายเกิดความเปลี่ยนแปลง รวมถึงการพัฒนาทางจิตใจจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งจะครอบคลุมอายุ จำแนกดังเพศ ดังนี้ เพศหญิงอายุระหว่าง 10-20 เพศชายอายุระหว่าง 12-22 ปี โดยช่วงเวลาวัยรุ่นสามารถแบ่งออกได้อีกเป็น 3 ระยะ คือ วัยรุ่นตอนต้น ได้แก่ เพศหญิงที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 10-14 ปี และเพศชายที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 12-16 ปี วัยรุ่นตอนกลาง ได้แก่ เพศหญิงที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 14-18 ปี และเพศชายที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 16-20 ปี และวัยรุ่นตอนปลาย ได้แก่ เพศหญิงที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 18-20 ปี และเพศชายที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20-22 ปี

ภัยคุกคามทางเพศ หมายถึง การกระทำที่ผู้อื่นได้รับความเสียหาย โดยถือเป็นการล่วงละเมิด ล่วงเกิน ทางด้านวาจา สายตา การกระทำ รวมถึงพฤติกรรมการแสดงออกซึ่งมีลักษณะเข้าข่ายการคุกคามทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นการฉวยโอกาส แตะต้องหรือสัมผัสผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต การ

พุดจาหยอกล้อ หยาบคาย การใช้สายตาลวนลาม ภัยคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นถือเป็นความเสี่ยงซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบทั้งในด้านร่างกายและจิตใจต่อผู้ถูกกระทำ ซึ่งภัยคุกคามทางเพศสามารถกระทำผ่านช่องทางออนไลน์หรือเจาะจงรายบุคคล และเมื่อการถูกคุกคามเกิดขึ้นแล้วสามารถมีโอกาสเกิดขึ้นได้อีก

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการแอบสะกดรอยตามและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการโพสต์ข้อความถึงผู้อื่นและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการการกดไลค์และแสดงความคิดเห็นส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

สมมติฐานที่ 4 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการโพสต์สถานะส่วนตัวและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

สมมติฐานที่ 5 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการโปรโมทข่าวสารและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

สมมติฐานที่ 6 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการใช้งานแบบปิดกั้นตัวตนส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

สมมติฐานที่ 7 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการโพสต์รูปภาพส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

สมมติฐานที่ 8 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการเล่นเกมส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

สมมติฐานที่ 9 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการไม่เคลื่อนไหวของบัญชีผู้ใช้งานส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ทำให้ทราบถึงลักษณะของการเกิดภัยคุกคามทางเพศ
3. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

4. เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ปกครองใส่ใจดูแลพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นเพื่อลดผลกระทบต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ
5. ผลการวิจัยที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลควบคุมรวมถึงการกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อลดสาเหตุการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ‘พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร’ ที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ’ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับเฟซบุ๊ก
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับภัยคุกคามทางเพศ
- 2.4 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์จากความพึงพอใจจากสื่อ

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก

ในปัจจุบันเครือข่ายสังคมเฟซบุ๊กมีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตประจำวันเป็นอย่างมากและการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ต สามารถทำได้ง่ายกว่าในอดีต เพราะไม่จำเป็นที่จะต้องทำการเชื่อมต่อจากคอมพิวเตอร์เพียงเท่านั้น แต่ยังสามารถใช้งานผ่านสมาร์ตโฟนได้ รวมถึงยังมีสถานที่ต่าง ๆ ที่ให้บริการการใช้งานอินเทอร์เน็ต ซึ่งการใช้งานอินเทอร์เน็ตสามารถกระทำได้หลายรูปแบบ โดยพฤติกรรมของผู้ใช้งานถือเป็นสิ่งหนึ่งที่จะสะท้อนให้เห็นว่าผู้ใช้สื่อ ใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นเพื่อรักษาความสัมพันธ์ ถ้ามองดูความเป็นอยู่ ทำให้การที่ผู้คนอาศัยอยู่ใกล้กันไม่เป็นปัญหาในการสื่อสาร รวมไปถึงการสร้างรายได้ เปิดร้านค้าออนไลน์ผ่านเฟซบุ๊กซึ่งผู้ค้าไม่ต้องลงทุนหรือเสียเงินค่าเช่าที่แต่อย่างใด หรือกับบุคคลบางกลุ่มก็อาจใช้สื่อสังคมออนไลน์ไปในทางที่ไม่ดี ยกตัวอย่างเช่นการเผยแพร่ข่าวปลอม การแอบอ้างรูปภาพหรือปลอมแปลงบัญชีผู้ใช้งานของบุคคลอื่น พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ยกตัวอย่างมานั้นล้วนขึ้นอยู่กับ การได้รับการดูแลปลูกฝังและหล่อหลอมมา

สำหรับความหมายของคำว่าพฤติกรรมนั้น พฤติกรรม หมายถึง การแสดงออกทางด้านร่างกาย และจิตใจของมนุษย์ โดยการแสดงออกทางร่างกายสามารถเห็นได้ชัดชัดเจน แต่หากเป็นการแสดงออกทางด้านจิตใจก็จะอยู่ภายใต้ความนึกคิด ซึ่งจะไม่สามารถสังเกตเห็นได้ชัด จะต้องอาศัยการคาดเดาจากท่าทางที่ผู้แสดงพฤติกรรมเก็บซ่อนไว้ (ประเทือง ภูมิภักทราคม, 2535, หน้า 9) กล่าวว่าการแสดงออกของมนุษย์นั้นเกิดจากการเรียนรู้โดยเฉพาะกลุ่มนักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยมนั้น มีความเชื่อว่าพฤติกรรมเกิดจากการเรียนรู้ ทั้งนี้ไม่รวมพฤติกรรมที่เกิดจากความผิดปกติของระบบสรีระและระบบประสาท โดยพยายามศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าหนึ่งกับอีกสิ่งเร้าหนึ่ง โดยเน้นพฤติกรรมภายนอกเป็นสำคัญ “พฤติกรรมการใช้ หมายถึงลักษณะการใช้บริการเครือข่ายสังคม

ออนไลน์ เช่น วัตถุประสงค์ในการใช้ ช่องทางการใช้งาน สถานที่ที่ใช้บริการ รวมถึงความถี่ และระยะเวลาในการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์” (กันตพล บรรทัดทอง, 2558)

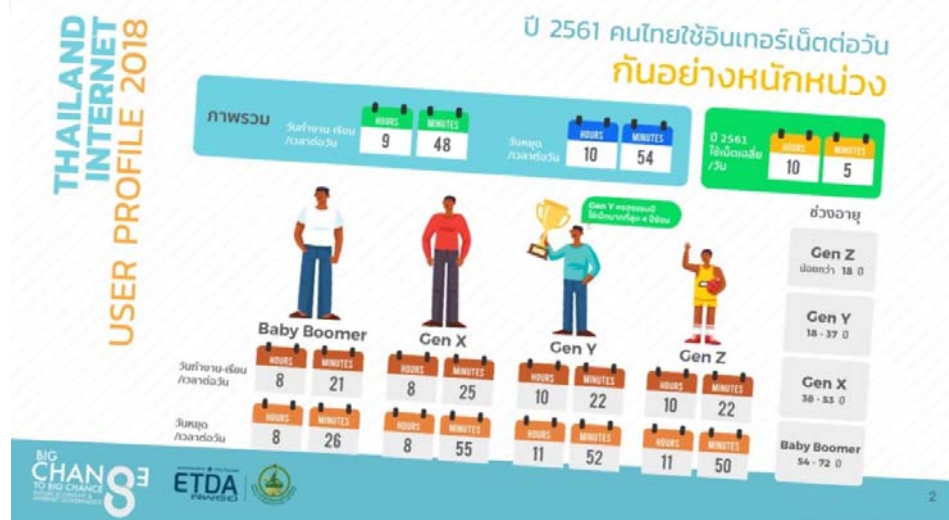
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึงการใช้งานตามลักษณะต่าง ๆ ซึ่งแตกต่างออกไปตามพฤติกรรม เพื่อการติดต่อสื่อสาร ค้นคว้าหาความรู้และเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน (ธนิดา สีตะวัน, 2557) ปณิตา นิสสัยสุข (2552) กล่าวว่า การพัฒนาตนเองเป็นกระบวนการหนึ่งของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อไปสู่ทางที่ดีกว่าและเป็นที่ต้องการมากกว่าแต่พฤติกรรมของมนุษย์นั้นมีความซับซ้อน การปรับเปลี่ยนจึงไม่ใช่เรื่องง่าย ซึ่งส่งผลให้พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของผู้ใช้งานแต่ละคนมีความแตกต่างกัน (Optify, 2556) จึงได้สรุปพฤติกรรมของผู้ใช้งานเฟซบุ๊กดังกล่าว แบ่งออกเป็น 9 ประเภท ที่ผู้ใช้งานเฟซบุ๊กนิยมปฏิบัติ ได้แก่

- 1) การแอบสะกดรอยตามเพื่อน โดยการเข้าไปดูว่าผู้ใช้งานคนนั้นกำลังทำอะไร ไปที่ไหน โดยเฉพาะเพื่อนผู้หญิงที่จะโดนติดตามค่อนข้างมาก
- 2) การโพสต์ข้อความถึงคนที่เด็กกว่า ซึ่งเป็นพฤติกรรมของผู้สูงอายุ ซึ่งมีอายุ 50 ปีขึ้นไป
- 3) การกดไลค์ และ แสดงความคิดเห็น เป็นพฤติกรรมที่ผู้ใช้งานเฟซบุ๊กกระทำเป็นประจำ และการกดไลค์มีปริมาณมากถึง 560,000 ครั้ง ภายในระยะเวลาเพียงสองนาทีก
- 4) การโพสต์สถานะส่วนตัวทุกอย่าง คือการเล่าถึงเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นต่อผู้ใช้งานตลอดเวลา โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ในบางครั้งมีการ Check-in เพื่อบ่งบอกสถานที่ที่ผู้ใช้งานกำลังอยู่เช่นกัน
- 5) การโปรโมทข่าวสาร เป็นพฤติกรรมของพนักงานซึ่งดูแลในเรื่องของโซเชียลเน็ตเวิร์คที่มีการประชาสัมพันธ์หรือสินค้า ของแบรนด์ที่กำลังทำงานอยู่ เพื่อเป็นการเพิ่มฐานลูกค้าและสร้างความรู้จักให้กับผู้ใช้งานรายอื่น
- 6) ผู้ใช้งานปกปิดตัวตน มีพฤติกรรมการใช้งานโดยการใช้ชื่อสมมติ ใช้รูปภาพอื่นทดแทนรูปตนเอง และมักไม่เพิ่มเพื่อนกับผู้ใช้งานอื่น
- 7) ชอบโพสต์รูป เช่นการโพสต์รูปสัตว์ รูปเด็ก รูปภาพตามกระแสสังคม ซึ่งส่งผลให้ยอดกดไลค์ของผู้ใช้งานเพิ่มจำนวนมากขึ้น จากสถิติโลกพบว่าการกดไลค์ที่มากที่สุดมีจำนวนถึง 2,047,058 ไลค์
- 8) เกมเมอร์ ผู้ใช้งานเฟซบุ๊กซึ่งมีบัญชีผู้ใช้งานไว้เพื่อเล่นเกมเท่านั้น เนื่องจากเกมในเฟซบุ๊กจะมีการแสดงถึงลำดับ และสถิติต่างๆซึ่งสามารถเผยแพร่ให้ผู้ใช้งานอื่นทราบได้
- 9) เจียบ บัญชีผู้ใช้งานซึ่งไม่มีการเคลื่อนไหวแต่อย่างใด ซึ่งมีจำนวนมาก

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่ารูปแบบในการใช้งานเฟซบุ๊กนั้นมีหลากหลายและมีลักษณะการใช้งานที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นได้ว่า ผู้ใช้งานเฟซบุ๊กมีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กที่ต่างกันไป แต่หลัก ๆ แล้วผู้ใช้งานเฟซบุ๊กจะถูกจัดอยู่ในเก้าประเภทนี้ (Optify, 2556)

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (2561) เผยถึงพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของคนไทยในปี พ.ศ. 2561 พบว่ามีค่าเฉลี่ยนานขึ้นถึง 10 ชั่วโมง 5 นาที ต่อวัน ซึ่งเพิ่มปริมาณขึ้นจากปีก่อนถึง 3 ชั่วโมง 41 นาทีต่อวัน โดยมีประชากร Gen Y ซึ่งมีอายุระหว่าง 18 ถึง 37 ปี เป็นผู้ที่ใช้งานมากที่สุด โดยครองอันดับหนึ่งมาถึงสี่ปี และคนไทยได้ใช้อินเทอร์เน็ตเพราะการใช้งานทางโซเชียลมีเดีย อาทิ Facebook , Instagram , Twitter และ Pantip ซึ่งมีการใช้งานกับช่องทางดังกล่าวเป็นจำนวน 3 ชั่วโมง 30 นาทีต่อวัน การรับชมวิดีโอผ่าน YouTube และ Line TV เป็นเวลา 2 ชั่วโมง 35 นาทีต่อวัน และในส่วนของแอปพลิเคชันที่ใช้เพื่อการพูดคุยเช่น Messenger และ Line จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2 ชั่วโมงต่อวัน การเล่นเกมออนไลน์ 1 ชั่วโมง 51 นาที รวมถึงการอ่านบทความหรือหนังสือออนไลน์จะใช้เวลาอยู่ที่ 1 ชั่วโมง 31 นาทีต่อวัน

ภาพที่ 2.1 ผลสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตประเทศไทยปี พ.ศ. 2561

ที่มา: สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์(องค์การมหาชน)(สพธอ.).(2561). ETDA เปิด พฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตปี 61 คนไทยใช้เน็ตเพิ่ม 10 ชั่วโมง 5 นาทีต่อวัน. สืบค้นจาก <https://www.etcha.or.th/content/etcha-reveals-thailand-internet-user-profile-2018.html>

การใช้สื่อออนไลน์ได้เปลี่ยนแปลงประสบการณ์ของผู้ใช้สื่ออย่างมาก ผู้ใช้งานใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูล ซื้อขายสินค้า ดูรายการต่างๆ เพื่อสร้างความบันเทิงรวมไปถึงการมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น สามในสี่ของผู้ใหญ่ชาวอเมริกันมีการใช้สื่อออนไลน์ โดยมี 93% ซึ่งเป็นวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสาร (Jones & Fox, 2009) ส่งผลให้อินเทอร์เน็ตเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันและมีส่วนร่วมในการใช้งานเหล่านี้ โดยมีเครื่องมือขั้นพื้นฐานหลักๆที่ใช้ในการสื่อสารคือ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ และการส่งข้อความ การใช้อินเทอร์เน็ตสามารถแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านความบันเทิง ด้านการติดต่อสื่อสาร และ ด้านประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ต องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์แบ่งออกได้ 2 ระดับ คือ ระดับมหภาค ได้แก่ วัฒนธรรม ความคาดหวังในบทบาทสถานภาพทางสังคม ฯลฯ และ ระดับจุลภาค ได้แก่ บุคลิกภาพ การรับรู้ ความเชื่อ ทศนคติ ฯลฯ (อัญชลี ทิพย์โยธิน, 2555 และ สิทธิโชค วรรณสันติกุล, 2531)

ทิวา โฆจิตธีรชาติ (2558) กล่าวว่าโปรแกรมการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมและมีการใช้งานบ่อยที่สุดคือเฟซบุ๊ก โดยมีการใช้งานเฉลี่ยวันละมากกว่าสองชั่วโมงในช่วงเวลาก่อนนอน ในส่วนของการใช้งานนั้นส่วนใหญ่จะเป็นการใช้เพื่อสื่อสารสร้างความสัมพันธ์ สอดคล้องกับ Shut Waroonkupt (2561) ซึ่งกล่าวว่ากรุงเทพมหานครฯ ครองอันดับ 1 ของเมืองที่ใช้งานเฟซบุ๊กมากที่สุด เป็นอันดับหนึ่งของโลกเป็นปีที่สองติดต่อกันด้วยจำนวนผู้ใช้บริการมากกว่า 25 ล้านคน ในขณะที่ประเทศไทยถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 8 ด้วยจำนวนยอดผู้ใช้งานทั้งสิ้น 52 ล้านคนและเฟซบุ๊กยังเป็นโซเชียลเน็ตเวิร์คอันดับ 1 ของโลก โดยมีจำนวนผู้ใช้งานทั้งสิ้น 2,234 ล้านคนทั่วโลก

ภาพที่ 2.2: กราฟแท่งแสดงสถิติเมืองที่มีผู้ใช้งานเฟซบุ๊กสูงสุดในโลก

ที่มา: Shut Waroonkupt. (2561). *กทม.ยังแชมป์ใช้Facebookปี2018*. สืบค้นจาก <https://ahead.asia/2018/04/23/%E0%B8%B4bangkok-most-fb-user-city-2018/>

ด้วยเหตุนี้การใช้งานเฟซบุ๊กหรือสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆได้ถือเป็นส่วนหนึ่งในการชีวิตประจำวันของคนส่วนมากในสังคมไปแล้ว โดยเฉพาะผู้อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครฯ เพราะการใช้งานที่สะดวกสบาย ง่ายต่อการเชื่อมต่อ รวมถึงมีกิจกรรมที่หลากหลายในตัวสื่อทำให้ผู้ใช้งานมีพฤติกรรมติดการใช้งานเฟซบุ๊ก ซึ่งไม่เพียงแต่ส่งผลดีให้กับตัวบุคคลเท่านั้น องค์กรต่างๆเองมีการใช้เฟซบุ๊กเพื่อเป็นช่องทางติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายนอกเพื่อทำการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ทำให้องค์กรเป็นที่รู้จักมากขึ้น และการที่ผู้คนส่วนมากมีการใช้เฟซบุ๊กและสื่อออนไลน์ต่างๆเป็นจำนวนมากจึงก่อให้เกิดเป็นพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก

กล่าวโดยสรุปวัยรุ่นมีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กส่วนใหญ่มักมีการใช้งานเพื่อการติดต่อสื่อสาร โพสต์สถานะ รูปภาพ วิดีโอ กดไลค์ แสดงความคิดเห็น การแชร์ข้อมูล หรือการโปรโมทขององค์กรต่างๆ ตามความรู้สึกของผู้ใช้งานซึ่งพฤติกรรมการใช้งานดังกล่าวขึ้นอยู่กับการปลูกฝังและหล่อหลอม ดังนั้นพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กที่ต่างกันจะส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามออนไลน์ที่แตกต่างกัน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับเฟซบุ๊ก

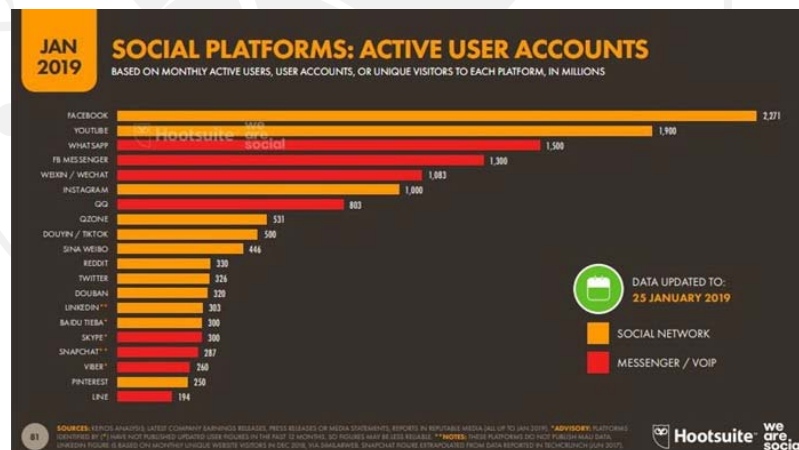
เฟซบุ๊ก (Facebook) ได้ถูกเปิดตัวเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2548 โดยมี Mark Zuckerberg เป็นผู้ก่อตั้ง และในตอนแรก Facebook สามารถใช้งานได้เฉพาะนักศึกษาของมหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ดเพียงเท่านั้น แต่ด้วยความที่มีนักศึกษาจำนวนเกินครึ่งเข้าใช้งาน ทำให้เกิดการแพร่กระจายของ Facebook ออกไป ทำให้นักศึกษาในบริเวณใกล้เคียงเกิดความต้องการใช้งานและขอเข้าร่วม มาร์คจึงได้ทำการชักชวนเพื่อนอีกสองคน เพื่อช่วยกันสร้างและพัฒนาเฟซบุ๊ก ภายในระยะเวลาสี่เดือน ผู้ใช้งานเครือข่ายเฟซบุ๊กก็ได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมาก หลังจากนั้น Facebook ได้มีการเติบโต และมีผู้ต้องการร่วมลงทุนเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้มีการประเมินมูลค่าของ Facebook เป็นจำนวนเงินถึง 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และในปี พ.ศ. 2549 นักเรียนในระดับมัธยมปลายสามารถเข้าร่วมการใช้งานเฟซบุ๊กได้ และตัวเฟซบุ๊กเองได้ทำการเพิ่มฟังก์ชันใหม่เข้ามา ซึ่งผู้ใช้งานสามารถนำรูปภาพมาแบ่งปันกันได้ ทำให้ความนิยมในการใช้งานเฟซบุ๊กเพิ่มขึ้นไปอีก ท้ายที่สุดในปี พ.ศ. 2550 ทุกคนที่มีอีเมลล์สามารถใช้งานเฟซบุ๊กได้

จากผลสำรวจของสหรัฐอเมริกา เฟซบุ๊กถือเป็นเว็บไซต์ที่มีจำนวนผู้เข้าชมสูงสุดทั่วโลก และมีการเพิ่มจำนวนอย่างต่อเนื่องทุกปี (ปณิชา นิตติพรมงคล, 2555) และ ในปัจจุบันเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้กระจายไปอย่างแพร่หลาย โดยผู้ใช้งานที่มีจำนวนสูงสุดคือกลุ่มอายุ 18-24 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นกลุ่มที่นิยมเปิดรับเทคโนโลยีใหม่อยู่เสมอโดยเฉพาะการสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (วิมลพรรณ อภาเวท, สาวิตรี ชิวะสารณ์, และชาญ เดชอัศวานง, 2554) เฟซบุ๊กสามารถทำให้ผู้ใช้งานกระทำสิ่งต่างๆ ได้ดังนี้ (ขวัญชนก กมลสุภจินดา, 2557)

- 1) การสร้างฐานข้อมูลส่วนตัวในพื้นที่สาธารณะหรือกึ่งสาธารณะ
- 2) การเชื่อมต่อข่าวสารระหว่างผู้ใช้งาน
- 3) แสดงผลรายชื่อและการเข้าถึงรายชื่อต่าง ๆ ภายใต้ขอบเขตที่ระบบอนุญาต

จากภาพสถิติการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ จะเห็นได้ว่าสื่อออนไลน์ที่เป็นอันดับ 1 และมีผู้ใช้งานจำนวนมากที่สุดคือ Facebook ซึ่งมีจำนวนผู้ใช้งานถึง 2,200 ล้านคน ตามมาด้วย YouTube, WhatsApp, Facebook Messenger และ WeChat ตามลำดับ ในส่วนของผู้ใช้งานเฟซบุ๊กนั้น จะอยู่ในกลุ่มอายุ 18-24 ปี และกลุ่ม 25-34 ปี และใช้งานเฟซบุ๊กผ่านสมาร์ตโฟนเป็นจำนวน 96% และแท็บเล็ต เป็นจำนวน 25% (Marketing Oops, 2562) เว็บไซต์อื่นทำการเผยแพร่จำนวนประชากรคนไทยที่ใช้งานเฟซบุ๊กมีจำนวนทั้งสิ้น 45 ล้านบัญชี ซึ่งถูกจัดให้อยู่ในดับ 8 ของประเทศที่มีผู้ใช้งานเฟซบุ๊กมากที่สุด โดยสามารถแบ่งออกเป็นเพศชายจำนวน 23 ล้าน และเพศหญิง 22 ล้าน โดยผู้ใช้งานเฟซบุ๊กในประเทศไทยจะอยู่ในช่วงอายุ 18-64 ปี (Wittawin.A, 2561)

ภาพที่ 2.3: กราฟแสดงสถิติการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์

ที่มา: Marketing Oops. (2562). ล้าง Insight การใช้งาน “ดิจิทัล” ทั่วโลก 2019 “คนไทย” ใช้เน็ต 9 ชั่วโมงต่อวัน-มือถือมี 99 แอปฯ!! สืบค้นจาก<https://www.marketingoops.com/reports/global-and-thailand-digital-trend-2019/>

จากการศึกษาของ รัชญา จันทะรัง (2554) ในส่วนของประเทศไทย เฟซบุ๊กเริ่มได้รับความนิยมในปี พ.ศ. 2552 ซึ่งมีความล่าช้ากว่าประเทศอื่น แต่เมื่อคนไทยเกิดความคุ้นเคยกับการใช้งานเฟซบุ๊กแล้ว จำนวนผู้ใช้บริการได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว จนส่งผลให้สถิติผู้ใช้งานเฟซบุ๊กในเดือน

กรกฎาคม พ.ศ. 2555 แสดงให้เห็นว่ามีผู้ใช้งานเฟซบุ๊กในประเทศไทยจำนวนกว่า 15 ล้านคน ถือเป็นอันดับที่ 16 ของโลก และกรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีผู้ใช้งานมากที่สุด โดยมีจำนวนกว่า 8 ล้านคน การเชื่อมต่อผู้คนหลายคนเข้าด้วยกันถือเป็นจุดเด่นของการใช้งานเฟซบุ๊ก ซึ่งมีความสามารถในการเชื่อมต่อผู้ใช้งานได้เป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดเป็นเครือข่ายสังคม โดยผู้ใช้งานสามารถอัปเดตสถานะของตนเอง แบ่งปันข้อมูล แสดงความคิดเห็น อัปโหลดรูปภาพหรือเช็คอินสถานที่ให้กับผู้ใช้งานรายอื่นทราบได้อย่างอิสระ รวมถึงการสร้างกลุ่มเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานที่มีในทิศทางเดียวกันและการเล่นเกมบนเครือข่ายร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับ ฐิติกานต์ นิธิอภัย (2553) ซึ่งกล่าวว่า เฟซบุ๊ก ถือเป็นอีกหนึ่งช่องทางการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยที่ผู้ใช้งานทุกคนสามารถสมัครเป็นสมาชิกเพื่อเข้าใช้บริการ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ข้อมูล รูปภาพและวิดีโอหนึ่งเครือข่ายสังคมออนไลน์ออนไลน์ที่ได้รับความนิยมและมีบทบาทต่อการสื่อสารอย่างมากคือ เฟซบุ๊ก

ธัญพัฒน์ วงศ์รัตน์ (2555) ได้สรุปประเภทของการใช้งานบนเฟซบุ๊กไว้ดังนี้ คือ

- 1) โปสต์ข้อความเพื่อบอกเล่าความรู้สึก เปรียบดังเฟซบุ๊กเป็นสมุดจดบันทึกที่ผู้ใช้งานสามารถเขียนหรือโปสต์ข้อความเพื่อแสดงความรู้สึกที่เกิดขึ้นในแต่ละวันเพื่อให้ผู้ใช้งานรายอื่นทราบ และทำการทักทายผู้ใช้งานอื่นได้
- 2) โปสต์แสดงความคิดเห็น นอกจากการโปสต์ข้อความส่วนตัวของผู้ใช้งานแล้ว การแสดงความคิดเห็นต่อโปสต์หรือรูปภาพของผู้ใช้งานรายอื่นก็สามารถกระทำได้ เปรียบเสมือนเว็บบอร์ดหรือกระทู้ถามตอบทั่วไป
- 3) โปสต์รูปและคลิปวิดีโอ ถือเป็นจุดเด่นของเฟซบุ๊กที่สร้างความน่าสนใจให้กับผู้ใช้งานมากยิ่งขึ้น และการถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆผ่านรูปถ่ายหรือวิดีโอ สามารถนำไปจัดทำเป็นอัลบั้มได้
- 4) การกดถูกใจ (Like) เป็นการบ่งบอกความชอบที่เรารู้สึกอย่างไรต่อข้อความ รูปภาพ หรือวิดีโอ ที่ผู้ใช้งานอื่นมีการโปสต์บนเฟซบุ๊ก รวมถึงผู้ใช้งานรายอื่นสามารถกดถูกใจให้เราได้เช่นกัน
- 5) แบ่งปัน (Share) บางครั้งการที่เราชื่นชอบสิ่งที่ถูกเผยแพร่อยู่บนเฟซบุ๊กทำให้ผู้ใช้งานเกิดความต้องการบอกต่อหรือเผยแพร่ สามารถทำได้โดยการกดแบ่งปัน เพื่อให้ผู้ใช้งานรายอื่นสามารถเห็นได้เช่นกัน
- 6) การเล่นเกมและโปรแกรมเสริม นอกเหนือจากการโปสต์สิ่งต่างๆ ผู้ใช้งานสามารถเล่นเกมผ่านเฟซบุ๊กและชวนผู้ใช้งานรายอื่นมาร่วมเล่นด้วยกันได้อีกด้วย

7) แชนทคุย หากเรื่องราวที่ต้องการบอกต่อไม่สามารถโพสต์ลงไปได้ การบอกต่อหรือส่งข้อมูลผ่านการแชทคุยกับเพื่อนเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สามารถกระทำได้ผ่านการแชทคุยแบบส่วนตัวคล้ายกับโปรแกรม MSN ในอดีต

8) เข้าร่วมเป็นแฟนคลับ ผู้ใช้งานเฟซบุ๊กสามารถเข้าร่วมเป็นแฟนคลับของบุคคลที่มีชื่อเสียงไม่ว่าจะเป็นดารา นักร้อง นักการเมือง รวมถึงองค์กรธุรกิจต่างๆ เพื่อรับรู้ความเคลื่อนไหวของข่าวสารต่างๆ

9) เปิดร้านค้าออนไลน์ ผู้ใช้บริการสามารถประยุกต์ใช้บัญชีการใช้งานของตนเองให้เป็นร้านค้าออนไลน์ได้ โดยการประชาสัมพันธ์และจำหน่ายสินค้าหรือบริการให้เป็นที่รู้จัก จากประเภทของการใช้งานเฟซบุ๊กทั้ง 9 ข้อ ข้างต้น จะเห็นได้ว่าการใช้งานเฟซบุ๊กสามารถก่อให้เกิดข้อดีและประโยชน์จากการใช้งานได้ (สุภาพร เทพยสุวรรณ, 2553) มีดังนี้

1) การสร้างระบบอย่างง่ายและไม่มีค่าใช้จ่าย เฟซบุ๊กเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ผู้ใช้งานสามารถสมัครสมาชิกและใช้บริการได้โดยไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่าย ซึ่งถือเป็นข้อดีต่อผู้ผลิตหรือนักโฆษณาในการประชาสัมพันธ์สินค้า และในส่วนของสำนักข่าวสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับกลุ่มผู้อ่านและผู้เขียนข่าว ทำให้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ง่าย ไม่มีค่าใช้จ่าย เหมือนการสร้างเว็บไซต์ด้วยตนเอง

2) สามารถเฝ้ามองพฤติกรรมของผู้ใช้งานหรือใช้บริการอื่น ๆ ในเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้ใช้งานมักแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกอย่างตรงไปตรงมาต่อสถานการณ์ ข่าว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

3) เฟซบุ๊กมีเครื่องมือวัดผลที่แม่นยำ เฟซบุ๊กมีการเก็บข้อมูลผู้ใช้งานจากหน้าเพจนั้น ๆ ซึ่งหากผู้ใช้งานต้องการทราบข้อมูลก็สามารถนำข้อมูลดังกล่าวออกมาดูได้ โดยที่เฟซบุ๊กจะมีการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ในรูปแบบของแผนภูมิ ตัวเลข รวมถึงรูปภาพ ทำให้ผู้ใช้งานสามารถทราบถึงข้อมูลเรื่องเพศ อายุ ภูมิภาคของผู้อื่นได้

4) เฟซบุ๊กมีการสร้างเครือข่ายและจุดประกายด้านการศึกษาที่ดี ในกรณีที่ผู้ใช้งานใช้บริการอย่างถูกวิธี โดยที่หากผู้ใช้งานไม่มีความรู้ในการเรียนรู้บางเรื่องสามารถสอบถามได้จากผู้ใช้งานอื่น ซึ่งจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ซึ่งกันและกัน

5) เฟซบุ๊กทำให้ไม่ตกข่าว ผู้ใช้งานเฟซบุ๊กได้มีการกระจายตัวอยู่ในทุกพื้นที่ ทำให้พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของผู้ใช้งานเปรียบเสมือนการเป็นนักข่าว ซึ่งจะมีการบอกเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ แสดงความคิดเห็น หรือทำการเผยแพร่และส่งต่อข้อมูลจากสถานที่จริง ซึ่งทำให้เราทราบถึงความเป็นไปของสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วโดยไม่จำเป็นต้องรอการรายงานข่าวจากสำนักข่าวเพียงอย่างเดียว

การติดต่อสื่อสารจึงสามารถทำได้ง่ายขึ้น และเป็นการช่วยลดช่องว่างระหว่างความสัมพันธ์ ทั้งในด้านของระยะเวลา ระยะทางที่เป็นข้อจำกัด ในทางตรงกันข้ามเฟซบุ๊กสามารถสร้างผลกระทบ ได้เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสม การเผยแพร่ภาพที่ไม่เหมาะสม การ ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล การทำซ้ำ ดัดแปลง ซึ่งในปัจจุบันสามารถสามารถกระทำและเผยแพร่ออกไป ได้อย่างรวดเร็ว รวมไปถึงวัยรุ่นในปัจจุบันนั้นมีการเปิดรับสื่อใหม่เป็นจำนวนมาก จึงส่งผลให้ พฤติกรรมของวัยรุ่นเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อภัยคุกคามออนไลน์ที่เกิดขึ้น

สรุปได้ว่าเฟซบุ๊กเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีขนาดใหญ่มาก โดยที่ผู้ใช้งานสามารถสร้าง ฐานข้อมูลส่วนตัว เชื่อมต่อข่าวสารระหว่างผู้ใช้งาน และ แสดงผลรายชื่อการเข้าถึงต่างๆภายใต้ ขอบเขตที่ระบุบนอนุญาต ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเฟซบุ๊ก ซึ่งมีกิจกรรมหลากหลายให้ผู้ใช้งาน เลือกใช้ และเฟซบุ๊กอาจเป็นสาเหตุในการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับภัยคุกคามทางเพศ

ภัยคุกคามทางเพศ (Sexual harassment) หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศซึ่ง แสดงออกได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยผ่านการใช้คำพูด สายตา น้ำเสียง ท่าทาง รวมไปถึงการ สัมผัส แต่ะเนื้อต้องตัวของบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งส่งผลให้เกิดความไม่สบายใจและไม่พึง พอใจของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ โดยภัยคุกคามทางเพศสามารถกระทำผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ ได้ง่ายและรวดเร็วในปัจจุบันรวมไปถึงการเกิดภัยคุกคามทางเพศผ่านช่องทางออนไลน์ ซึ่งถือเป็น ภัย คุกคามออนไลน์ชนิดหนึ่ง โดยที่ภัยคุกคามออนไลน์ไม่สามารถปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรม ซึ่งก่อให้เกิด ความคิดความเข้าใจว่า การเกิดภัยคุกคามออนไลน์ไม่สามารถส่งผลกระทบรุนแรง หรืออาจส่งผล กระทบน้อยกว่าการถูกคุกคามทางกายภาพ ซึ่งถือเป็นความเข้าใจที่ผิดเพราะอินเทอร์เน็ตเป็นส่วน สำคัญในการใช้ชีวิตในปัจจุบันและสามารถส่งผลกระทบต่อผู้ใช้งานทั้งด้านอารมณ์ จิตใจ การใช้ ชีวิตประจำวัน รวมไปถึงการส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมรุนแรงในสังคม โดยเฉพาะกับวัยรุ่นซึ่งเป็นวัย ที่มีความต้องการอยากรู้และอยากลองสิ่งใหม่อยู่เสมอ (อิสริยา ปาริชาติกานนท์, 2560)

การคุกคามทางเพศสามารถทำได้หลายรูปแบบ ไม่จำเป็นต้องต้องมีการพบเจอกัน ทำร้ายร่าง กันเพียงเท่านั้น แต่ยังคงรวมไปถึงการพูดจาสื่อเสียด ทำให้ผู้อื่นเสียหาย รู้สึกไม่ดี รวมไปถึงความรู้สึกอับอายต่อสาธารณชน ข้อมูลจากสถิติในต่างประเทศพบว่า Facebook คือช่องทางการคุกคามผ่านโลก ไฮเบอร์มากที่สุตรองลงมาคือ Twitter, My Space และการส่งข้อความโต้ตอบแบบทันที (นภวารณ อาษาเพชร, 2560)

การกระทำของบุคคลเหล่านี้ยังไม่ได้รับการลงโทษเท่าไรนักเนื่องจากผู้ได้รับความเสียหายยัง คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาและไม่เก็บมาใส่ใจ จึงทำให้การกระทำคุกคามทางเพศเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ภัยคุกคามทางเพศสามารถกระทำได้ง่ายเพียงปลายนิ้วมือ การที่ทุกคนเปิดรับสื่อเข้ามาใน

ชีวิตประจำวันทำให้เกิดความคุ้นชินในการใช้สื่อต่างๆเป็นประจำและเชี่ยวชาญ และในการใช้สื่อนั้น ผู้ใช้มักจะทำอะไรตามที่ตนเองต้องการและเกิดความพึงพอใจจึงก่อให้เกิดเป็นภัยคุกคามทางเพศแม้ จะไม่ต้องมีการเผชิญหน้ากันแต่ถือได้ว่าเป็นภัยคุกคามออนไลน์รูปแบบหนึ่ง การคุกคามทางเพศผ่าน เพชบุ๊กสามารถพบเจอได้มากในปัจจุบัน และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นด้วยโดยการใช้สื่อออนไลน์เป็น เครื่องมือ และบุคคลบางส่วนมีทัศนคติที่ว่าโลกออนไลน์เป็นเพียงโลกสมมติที่ถูกสร้างขึ้นมา จึงมีสิทธิ์ ที่จะกระทำตามความพอใจและความต้องการของตนเองได้ และคิดว่าการคุกคามผ่านช่องทาง ออนไลน์จะเอาผิดในทางกฎหมายได้ยาก

การล่วงละเมิดทางเพศเป็นสิ่งที่ไม่ต้องการ น่ารังเกียจ หรือเป็นเหตุให้ผู้ถูกล่วงละเมิดรู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจ ซึ่งพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศมี ดังนี้ (วรรรยา เทียนดี, 2547)

1. การล่วงละเมิดในด้านเพศ หมายถึงคำพูดหรือพฤติกรรมที่สับประมาท ดูถูกในเรื่องของ รูปลักษณ์ การวิจารณ์ พูดเสียดสีรวมไปถึงการล้อเลียนท่าทางกิริยาของผู้อื่นทางเพศ รวมถึงการแสดง ภาพอนาจารในพื้นที่สาธารณะ
2. การล่อลวง ชักชวนทางพฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่ไม่เหมาะสมทางร่างกายและคำพูด การ ตะแถงเนื้อตัว และ การสัมผัสโดยไม่จำเป็น โดยผู้ถูกสัมผัสไม่ยินยอม
3. การติดสินบน ชักชวน หรือเชิญให้มีเพศสัมพันธ์
4. การข่มขู่ทางเพศ โดยเป็นการข่มขู่หรือบังคับให้มีเพศสัมพันธ์โดยมีเรื่องของหน้าที่การงาน มาเป็นเหตุ
5. การข่มขืน การคุกคามข่มขืนเพื่อต้องการมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรมการคุกคามทางเพศที่สามารถใช้กับสังคมไทยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้ (รัชฎาภรณ์ ศรีรักษา, 2557)

1) การคุกคามทางวาจา คือการใช้คำพูดเพื่อสร้างสถานการณ์ที่จะกระทำการล่วงละเมิดทาง เพศ ซึ่งผู้กระทำมักมีเป้าหมายและมีความตั้งใจกระทำ ถือเป็นการคุกคามทางเพศที่ไม่รุนแรงมากนัก แต่ก่อให้เกิดความอึดอัดใจต่อบุคคลที่ถูกกระทำ เช่น

- การวิจารณ์รูปร่าง การแต่งตัว
- การเล่าเรื่องตลกลามก
- การกล่าวถวามถึงความสัมพันธ์ทางเพศของบุคคลใดบุคคลหนึ่งในพื้นที่สาธารณะ
- การตามตื้อบุคคลอื่นโดยที่เขาไม่สนใจ
- การกระจายข่าวลือ หรือนินทาเรื่องเพศของบุคคลอื่น

2) การคุกคามทางอากัปกิริยา คือการแสดงออกทางกริยา ท่าทาง โดยเป็นภาษากาย การคุกคามดังกล่าวไม่ส่งผลกระทบต่อร่างกายแต่สร้างความอึดอัดให้กับผู้ถูกรบกวน และมักเป็นการกระทำที่เกิิดซ้ำ เช่น

- การจ้องมองด้วยสีหน้า ท่าทางกรุ่มกริมส่อไปในทางเพศ
- การแสดงสีหน้าเจ้าชู้
- การมองเรื่อร่างอย่างสำรวจ
- การแสดงท่าทางการเคลื่อนไหวที่สื่อถึงเจตนาในการล่วงเกินทางเพศ
- การติดภาพโป๊ เปลือย หรือสิ่งของอุปกรณ์ลามก

3) การคุกคามทางการสัมผัสร่างกาย เป็นการกระทำที่ผู้ถูกคุกคามโดนแตะต้องร่างกายอย่างจงใจจากผู้คุกคาม เช่น

- การแตะเนื้อต้องตัว การจัดเสื่อผ้า
- การกอด จูบ หอมแก้ม ตีกันหรือสะโพก
- การยืน เดิน นั่ง โดยมีความใกล้ชิดมากเกินไป และมีการใช้บางส่วนของร่างกายสัมผัสผู้อื่นอย่างจงใจ

พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงลักษณะการเกิดหรือพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดภัยคุกคามทางเพศ และสามารถจัดระดับความรุนแรงของการคุกคามทางเพศได้ดังกล่าวได้ การคุกคามทางเพศสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกสถานการณ์ รวมถึงสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน

ความรุนแรงทางเพศในปี พ.ศ. 2560 มีสาเหตุมาจากการทำความรู้จักกันผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และรูปแบบการคุกคามทางเพศในปัจจุบันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทักษะคติของสังคมบางส่วนมองว่าโลกออนไลน์คือโลกที่ถูกสร้างขึ้นมา การคุกคามทางเพศผ่านช่องทางนี้จึงไม่ใช่เรื่องร้ายแรงหรือมีคนมาเอาผิดในด้านกฎหมาย จากภาพที่ 2.4 แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นจำนวนกว่า 40% เคยถูกคุกคาม และเหยื่อจำนวน 21.5% ถูกคุกคามเป็นประจำ โดยเพศที่ถูกคุกคามมากที่สุด 47.4% ได้แก่ กลุ่ม LGBTQ เปิดเผย ส่วน LGBTQ ที่ไม่เปิดเผยมีเปอร์เซ็นต์การถูกคุกคามจำนวน 41.9% ถัดมาเป็นเพศหญิงถูกคุกคามเป็นจำนวน 37.3% และเพศชาย 33.5% ตามลำดับ

LGBTQ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ในภาษาอังกฤษย่อว่า LGBT (หรือ GLBT) ซึ่งเป็นตัวอักษรตัวแรกของคำว่า Lesbian (เลสเบี้ยน), Gay (เกย์), Bisexual (ไบเซ็กชวล) และ Transgender/Transsexual (คนข้ามเพศ) นอกจากนี้ LGBT ยังมีความหมายถึงความหลากหลายของเพศวิถี (Sexuality) (Wikipedia, 2562)

นอกจากนั้นภาพที่ 2.4 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการคุกคามที่เกิดขึ้นต่อวัยรุ่น คือการวิจารณ์ แชวด้านลบ มีปริมาณ 20% การชมหยอก 17% การเล่าเรื่องลามก 11.8% การส่งสื่อลามก 7.2% รวมไปถึงการชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ 2.6% จาก 5 รูปแบบการคุกคามที่เกิดขึ้นต่อวัยรุ่นบนสื่อสังคมที่กล่าวมา สามารถขยายความรูปแบบการคุกคามได้ดังต่อไปนี้

1) การวิจารณ์ แชวด้านลบ หมายถึง การแสดงความคิดเห็นในด้านลบ โดยผู้พูดมีเจตนาให้ร้ายต่อผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นการวิจารณ์หน้าตา รูปร่าง การแต่งตัว รสนิยมทางเพศ ยกตัวอย่างเช่น ‘สวยดีคนสวย ใส่ชุดนี้แล้วสะโพกใหญ่จังเลย’, ‘ทำไมหน้าตาเป็นแบบนี้ นี่แต่งหน้าแล้วหรือ’, ‘ว่าไงกะเทย สวยดีหรือเปล่า’ เป็นต้น

2) การชมหยอก หมายถึง การพูดที่เล่นทีจริง การกล่าวชมแต่ไม่มีความจริงใจ หรือ การพูดเพื่อหักน้ำใจ หรือทำให้ผู้ฟังเสียความรู้สึก หรือความมั่นใจ รวมไปถึงการพูดชื่นชมแต่แอบแฝงไปด้วยนัยยะทางเพศ เช่น ‘วันนี้ใส่ชุดสวยนะ แต่ถ้าไม่ใส่อะไรเลยจะสวยกว่า’

3) การเล่าเรื่องลามก หมายถึง การเล่าเรื่องราว การบรรยายความรู้สึก ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ หรืออาจเป็นเรื่องราวที่ถูกแต่งขึ้น โดยมีเจตนาเชิญชวนให้ผู้ฟังหรือคู่สนทนารู้สึกในเรื่องเพศ โดยที่ผู้ฟังไม่มีความต้องการ และไม่เต็มใจรับฟังเรื่องราวดังกล่าว นอกจากนั้นบางคนได้รับการคุกคามโดยการที่อีกฝ่ายหักมาพูดคุยถามเรื่องการมีแฟนและเพศสัมพันธ์โดยที่ไม่มีการรู้จักกันมาก่อน

4) การส่งสื่อลามก หมายถึง การส่งภาพลามกอนาจาร จาก ภาพโป๊เปลือย รวมถึงคลิปวิดีโอโป๊เปลือย ไปยังผู้ใช้งานอื่นรวมถึงการเผยแพร่สื่อลามกลงบนสื่อสังคมสังคมออนไลน์ช่องทางอื่น โดยที่บุคคลอื่นสามารถเข้าถึงสื่อเหล่านั้น นอกจากนั้นอาจเกิดการตัดต่อภาพเพื่อให้เป็นภาพอนาจารและมีการส่งต่อทำให้บุคคลที่ถูกแอบอ้างเสื่อมเสีย ตัวอย่างเหตุการณ์เช่น คู่สนทนาทำการสนทนาทางข้อความแต่อีกฝ่ายหนึ่งทำการเปิดกล้องและช่วยตัวเองโชว์ มากไปกว่านั้นคือการส่งรูปอวัยวะเพศมาให้คู่สนทนา

5) การชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ หมายถึงการชักชวนคู่สนทนาไปมีเพศสัมพันธ์จริง โดยที่วัยรุ่นดังกล่าวอาจมีค่านิยม หรือความเข้าใจที่ผิดในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ เพียงเพราะความอยากรู้ อยากเห็น เลียนแบบพฤติกรรมผู้อื่น และขาดการดูแลสอดส่องจากผู้ปกครอง นอกจากการชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์จะเป็นภัยคุกคามทางเพศแล้ว หากวัยรุ่นเหล่านั้นไม่ได้รับการอบรมสั่งสอน ถึงวิธีการป้องกันและดูแลตนเอง จากภัยคุกคามก็สามารถพัฒนาไปเป็นปัญหาสังคมได้

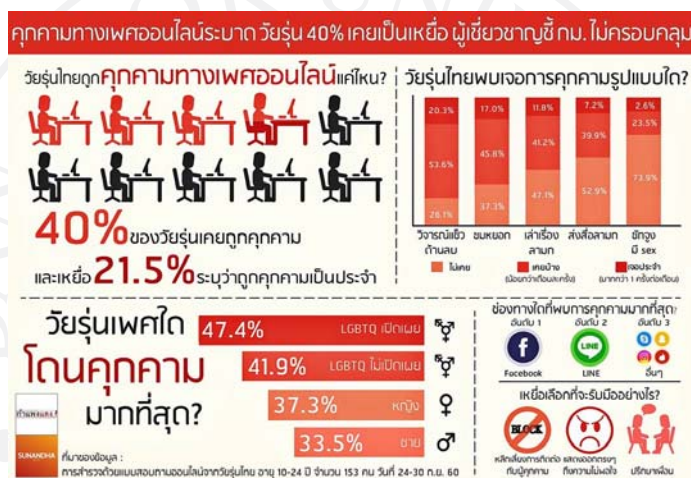
สื่อออนไลน์ที่เป็นช่องทางในการคุกคามทางเพศมากที่สุด อันดับหนึ่งคือ เฟซบุ๊ก รองลงมาคือ ไลน์ และแอปพลิเคชันอื่น ๆ ตามลำดับ จากการศึกษาของเกี่ยวกับภัยคุกคามทางเพศต่อวัยรุ่น

หญิงผ่านพื้นที่เสมือนจริง และได้ระบุถึงผลการวิจัยว่า รูปแบบการคุกคามทางเพศผ่านช่องทางเสมือนจริง แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ อนุกุล มโนชัย (2554)

- 1) การคุกคามผ่านทางห้องสนทนา
- 2) การคุกคามผ่านทางกระดานข่าวแสดงความคิดเห็น
- 3) การคุกคามทางเพศผ่านโปรขณีย์อิเล็กทรอนิกส์

ภาพที่ 2.4: ปริมาณการเกิดการคุกคามทางเพศออนไลน์ในวัยรุ่น

ที่มา: SUNADHANEWS. (2562). คุกคามทางเพศออนไลน์ระบาด วัยรุ่น 40% เคยเป็นเหยื่อ ผู้เชี่ยวชาญชี้ กม. ไม่ครอบคลุม. สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/notes/sunandhanews/คุกคามทางเพศออนไลน์ระบาด-วัยรุ่น-40-เคยเป็นเหยื่อ-ผู้เชี่ยวชาญชี้-กม-ไม่ครอบคลุม>

ผลกระทบจากพฤติกรรมการล่วงเกินทางเพศ ในส่วนของผลทางตรงที่เกิดขึ้นกับผู้ถูกล่วงละเกิน จะส่งผลกระทบต่อกันเป็นลูกโซ่เริ่มตั้งแต่ในด้านการศึกษาหรือการทำงาน (วรรรณี ประทีศ, 2551) ดังนี้

- 1) ผลกระทบต่อการทำงาน ได้แก่ ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง สูญเสียโอกาสและความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ไม่ได้รับการเลื่อนขั้น การถูกจ้างออกหรือการลาออก หน่วยงานสูญเสียพนักงานที่มีคุณภาพและความสามารถ

2) ผลกระทบต่อการศึกษา ได้แก่ เด็กนักเรียนไม่ยอมไปโรงเรียน ส่งผลให้ผลการเรียนตก ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน ขาดสมาธิ การรับรู้ถดถอย เกิดการโดดเรียน ซึ่งส่งผลให้ขัดขวางกับความก้าวหน้าในอนาคต

3) ผลกระทบต่อจิตใจและอารมณ์ ได้แก่ ความเครียด วิตกกังวล กินไม่ได้นอนไม่หลับ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดขวัญและกำลังใจในการดำเนินชีวิต เกิดความอับอาย และวิตกกังวลในเรื่องของความปลอดภัย

จากนิสัยการใช้งานเบื้องต้นส่งผลให้พฤติกรรมของผู้ใช้งานเฟซบุ๊กมีผลกระทบต่อภัยคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้จึงพบว่าภัยคุกคามออนไลน์ในสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เพราะการกระทำที่ขาดความยั้งคิด และความศรัทธาคนอง ในการโพสต์สถานะ รูปภาพ ข้อความต่างๆ ของตนเอง และยังมีสาเหตุเกิดจากผู้ใช้งานคนอื่นซึ่งต้องการใช้สื่อไปในทางที่ผิดและสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้ใช้งานคนอื่น ไม่ว่าจะเป็นการล่าวาจาล่อแหลม ส่อเสียดผู้อื่นในพื้นที่สาธารณะโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้รับสารโดยตรง มากไปกว่านั้นภัยคุกคามออนไลน์ที่เกิดขึ้นสามารถเป็นแรงจูงใจให้เกิดภัยคุกคามในชีวิตจริงได้หากขาดความระมัดระวังในการใช้สื่อและไม่มีผู้ปกครองคอยดูแลสอดส่องพฤติกรรมการใช้งานของวัยรุ่น

กล่าวโดยสรุป รูปแบบหรือลักษณะภัยคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นต่อวัยรุ่น คือการวิจารณ์ แชว ด้านลบ การชมหยอก การเล่าเรื่องลามก การส่งสื่อลามก รวมไปถึงการชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งลักษณะของภัยคุกคามทางเพศดังกล่าวเกิดขึ้นจากพฤติกรรมในการใช้งานเฟซบุ๊ก ซึ่งอาจไม่ได้รับการสอดส่องจากผู้ปกครองหรือความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของวัยรุ่น ดังนั้นนักวิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษาถึงลักษณะของการเกิดภัยคุกคามออนไลน์จากการใช้งานเฟซบุ๊กในปัจจุบัน

2.4 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์จากความพึงพอใจจากสื่อ

ในปัจจุบันการสื่อสารออนไลน์มีหลายช่องทางและหลายรูปแบบ ส่งผลให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีพฤติกรรมในการเลือกใช้อินเทอร์เน็ตตามความต้องการของตนเองซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อ ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวนี้เป็นทฤษฎีทางสังคมและจิตวิทยาที่ศึกษาในเรื่องของการกระทำของมนุษย์ที่มีความต้องการเป็นแรงขับเคลื่อนรวมถึงก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสวงหาสิ่งต่างๆ ผู้รับสารมีสิทธิ์ที่จะเลือกใช้อินเทอร์เน็ตมาตอบสนองความต้องการของตนเอง ผู้รับสารที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่แตกต่างกัน รวมถึงการมีสภาวะจิตใจที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีความต้องการในการเลือกรับสื่อที่แตกต่างกันด้วย รวมถึงเป็นทฤษฎีที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อว่าตัวบุคคลเลือกใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกันตามความต้องการและพึงพอใจของตนเอง

ผู้รับสารเลือกเปิดรับสารที่มีความสอดคล้องกับความต้องการทางด้านจิตใจและกายภาพของตนเองมีทั้งหมด 4 ประการ ได้แก่ ความต้องการในการสร้างเอกลักษณ์ของตน ความต้องการที่จะมีการติดต่อทางสังคมกับผู้อื่น ความต้องการสิ่งแปลกใหม่และความบันเทิง และความต้องการข้อความจริงและความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปของโลก ทฤษฎีการใช้ประโยชน์จากความพึงพอใจจากสื่อตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าบุคคลจะเลือกใช้สื่อแตกต่างกันเพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของตน การเลือกใช้สื่อหรือช่องทางการสื่อสาร

การใช้ประโยชน์จากความพึงพอใจเป็นแนวคิดทางการสื่อสารในแง่ที่ผู้รับสารคือตัวจักรที่จะตัดสินใจโดยอาศัยพื้นฐานความต้องการของตนเป็นหลัก การศึกษาตามแนวคิดนี้เป็นการศึกษาที่เน้นผู้รับสารเป็นจุดเริ่มต้น โดยทำการศึกษาว่าผู้รับสารมีกระบวนการในการเลือกเปิดสื่ออย่างไรโดยที่กระบวนการดังกล่าวหมายถึง พฤติกรรมการสื่อสารที่ครอบคลุมถึงผู้รับสาร ดังนั้นการใช้สื่อและความพึงพอใจในการสื่อสารประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ผู้รับสารเป็นผู้มีบทบาทเชิงรุกโดยมีวัตถุประสงค์เสมอในการสื่อสารหรือเปิดรับสาร
- 2) การใช้สื่อหรือการเปิดรับสื่อที่เลือกสรรมาแล้วเพื่อตอบสนองกับความต้องการของตนเอง ไม่เป็นการเปิดรับสารที่เลื่อนลอยหรือเป็นผลจากการถูกชักจูงเพียงอย่างเดียว
- 3) ความพึงพอใจในสื่อเกิดขึ้นเมื่อการเปิดรับสื่อหรือการใช้สื่อที่เลือกแล้วเกิดความต่อเนื่องในทางตรงกันข้ามผู้ส่งสารจะต้องทำการแข่งขันกันเพื่อให้ผู้รับสารเกิดความพึงพอใจ (สถาพร สิงหะ, 2556)

McCombs & Becker (1979) กล่าวว่าบุคคลจะเลือกใช้สื่อเพื่อตอบสนองความต้องการความพึงพอใจของตนเอง และสามารถจำแนกประเภทของความพึงพอใจได้ 4 ประเภท ดังนี้

1. Surveillance เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ ผู้ใช้สื่อสามารถติดตามความเคลื่อนไหวจากการเปิดรับข่าวสาร
2. Decision เพื่อการตัดสินใจ ผู้ที่เปิดรับข่าวสารตัดสินใจในเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้นได้โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
3. Discussion เพื่อพูดคุยสนทนา ผู้รับสารสามารถนำสารที่ได้รับไปพูดคุยหรือส่งต่อกับบุคคลอื่นได้
4. Participation เพื่อการมีส่วนร่วม ผู้รับสารสามารถรับรู้และมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น

พฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกมาก็จะมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ เมื่อมีความต้องการสิ่งใดก็จะทำการค้นหากระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนมีความต้องการ ยกตัวอย่าง เช่น การต้องการเป็นที่ยอมรับในเฟซบุ๊ก ผู้ใช้สื่อก็มักจะอัปเดตชีวิตส่วนตัวของตัวเองลงในเฟซบุ๊ก โดยการโพสต์ข้อความ โปสเตอร์ แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองตกเป็นที่น่าสนใจในพื้นที่สาธารณะ แต่ในการที่ผู้ใช้สื่อได้แสดงความเป็นตัวเอง เปิดเผยตัวเองต่อที่สาธารณะในบางครั้งก็อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายให้กับตัวผู้ใช้สื่อโดยไม่คาดคิด เพราะไม่ใช่เพียงแต่ความต้องการประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อจะเกิดจะเกิดกับผู้ใช้สื่อเพียงเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงบุคคลอื่นที่เข้ามาเพื่อเสพสื่อตามความพึงพอใจของเขาเช่นกัน

งานวิจัยของ มณีวัลย์ เอมะอร (2541) ซึ่งทำการศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ใช้ที่เป็นคนไทย สอดคล้องกับแนวคิดของแคทซ์และคณะ ว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อรับข้อมูล ข่าวสารต่างๆเพื่อความบันเทิงและเพื่อศึกษาค้นคว้าข้อมูล และผู้ใช้งานจะเกิดความพึงพอใจเมื่อเกิดความรู้สึกว่าข้อมูลที่ได้รับมาเพียงพอต่อการใช้งาน ดังนั้นผู้รับสารจึงจำเป็นต้องมีความต้องการจากสื่อก่อน จึงจะเลือกใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ได้แบ่งกลุ่มความต้องการดังนี้ (สุภวัฒน์ สงวนงาม, 2557)

1. Cognitive Need คือความต้องการที่ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชนเพื่อจะได้รับข่าวสาร ความรู้และความเข้าใจในตัวบุคคลเหตุการณ์หรือสิ่งต่างๆ
2. Affective Need คือความต้องการ ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชนเพื่อจะได้รับความพึงพอใจหรือได้รับประสบการณ์ทางอารมณ์รวมทั้งในเรื่องของความสวยงามหรือศิลปะต่างๆ
3. Personal Integrative Need คือความต้องการที่ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชนเพื่อจะรับความเชื่อถือความมั่นใจ ความมั่นคง และสถานภาพอันเป็นที่ยอมรับ
4. Social Integrative Need คือความต้องการที่ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชนเพื่อจะได้รับความเชื่อถือความมั่นใจ ความมั่นคง และสถานภาพอันเป็นที่ยอมรับกับครอบครัวและในสังคม กลุ่มเพื่อน
5. Escape Need คือ ความต้องการที่ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชนเพื่อหลีกเลี่ยงหนีจากสภาพความเป็นจริงชั่วขณะ

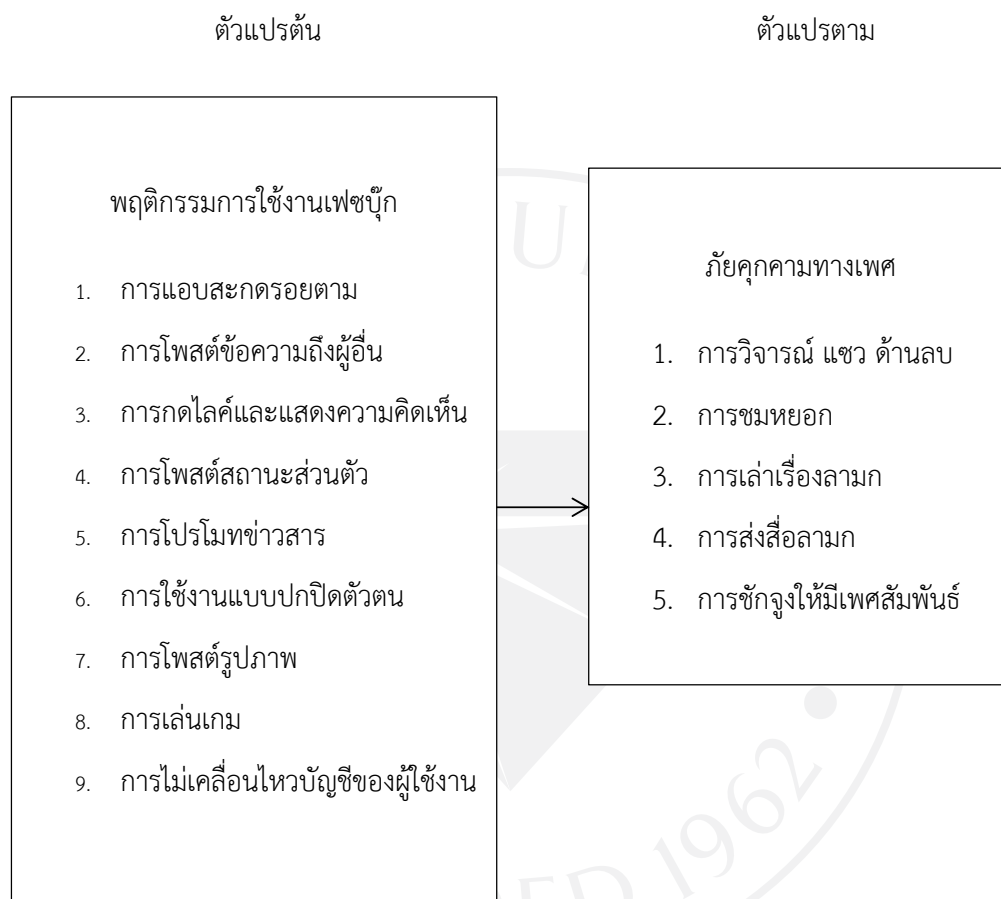
วิมลพรรณ อภาเวท, สาวิตรี ชีวะสารณ์, และชาญ เดชอัศววง (2554) กล่าวว่าความคาดหวังในการใช้ และความพึงพอใจ เฟซบุ๊กมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสื่อสารในเฟซบุ๊ก และการที่บุคคลใช้เฟซบุ๊กทุกวัน จะส่งผลต่อความคาดหวัง ในการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับที่มาก เมื่อผู้

โพสต์ต้องการได้รับความสนใจจากผู้รับสื่อก็จะมีกรโพสต์ที่สม่ำเสมอ เปิดเผยตัวตน โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือผลลัพธ์ที่จะตามมา เพราะเพียงแต่ต้องการให้ตนเองเป็นที่น่าสนใจ ด้วยเหตุนี้ บางครั้งผู้โพสต์ก็มีการโพสต์ภาพที่สามารถทำให้ผู้รับสารจินตนาการไปถึงความล่อแหลม ยั่วเยว ส่งผลให้เกิดภัยคุกคามออนไลน์ได้อย่างง่ายดายโดยการแสดงความคิดเห็นจากผู้รับสื่อที่มีข้อความส่อเสียดหรือลู่ล้าคามเป็นส่วนตัว ทั้งนี้ผู้โพสต์เองในบางครั้งไม่ได้ให้ความสนใจกับผู้รับสารที่เข้ามาแสดงความคิดเห็น แต่การกระทำเช่นนี้ในสังคมเกิดขึ้นมากในทุกวันและผู้คนคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว ภัยคุกคามออนไลน์จึงมีอัตราเกิดเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

จากทฤษฎีการใช้ประโยชน์จากความพึงพอใจจากสื่อที่ได้กล่าวมา สรุปได้ว่า ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชนเพื่อจะได้รับรู้ข่าวสาร เพื่อได้รับความพึงพอใจหรือประสบการณ์ทางอารมณ์ เพื่อจะรับความเชื่อถือความมั่นใจ ความมั่นคง ได้รับการยอมรับด้วยตนเองและจากคนรอบข้าง และสุดท้ายผู้รับสารเปิดรับสื่อเพื่อต้องการหลบหนีจากความเป็นจริงชั่วขณะ ดังนั้นการศึกษาทฤษฎีการใช้ประโยชน์จากความพึงพอใจจากสื่อสามารถทำให้ผู้วิจัยศึกษาได้ว่าพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กมีความสัมพันธ์กับทฤษฎีดังกล่าวหรือไม่

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2.5: กรอบแนวคิดงานวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามออนไลน์” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research Method) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลและให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-Administration) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5 ซึ่งจะได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 166 คน โดยผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างต้องมีการใช้งานเฟซบุ๊ก เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเป็นขั้นตอนดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวมข้อมูล
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและตรวจสอบข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

Wittawin.A. (2018) ศึกษาสถิติผู้ใช้งานเฟซบุ๊กในเขตกรุงเทพมหานครฯ มีจำนวนผู้ใช้งานทั้งสิ้น 45 ล้านบัญชี โดยแบ่งเป็นเพศหญิง 22 ล้านบัญชี และเพศชาย 23 ล้านบัญชี ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ วัยรุ่นผู้ใช้งานเฟซบุ๊กเพศชาย หญิง LGBTQ เปิดเผย และ LGBTQ ไม่เปิดเผย ซึ่งมีอายุระหว่าง 10 ถึง 30 ปี ผู้ซึ่งมีบัญชีผู้ใช้งานเฟซบุ๊ก มีพฤติกรรมการโพสต์แสดงความคิดเห็น แชร์ การเก็บตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จะทำการเก็บตัวอย่างจำนวน 166 ชุด ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการวิเคราะห์ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป G*Power ที่มีมาตรฐานและได้รับการยอมรับจากนักวิชาการเป็นจำนวนมาก โดยมีการกำหนดขนาดอิทธิพล (Effect size f^2) เท่ากับ 0.15 ความคลาดเคลื่อนในการทดสอบ (α) เท่ากับ 0.05 จำนวนตัวแปร เท่ากับ 9 และอำนาจการทดสอบ ($1-\beta$) เท่ากับ 0.95 และเมื่อทำการคำนวณจากสูตร จะได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีขนาดเท่ากับ 166 คน

ตารางที่ 3.1: ผลลัพธ์จากการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยโปรแกรม G*Power

Effect size f^2	0.15
α err prob (ความคลาดเคลื่อน)	0.05
Power ($1-\beta$ err prob) (พลังทดสอบ)	0.95
Number of predictors (จำนวนตัวแปรอิสระ)	9
Total sample size (ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง)	166

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบารค (Cronbach's Alpha) = 0.970 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์น่าเชื่อถือ

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือโดยมีเนื้อหาครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามที่เหมาะสม แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยเป็นคำถามปลายปิด (Close Ended Question) โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามทั้งหมดเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะประชากร ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้งานและพฤติกรรมในการใช้เฟซบุ๊ก โดยมีลักษณะเป็นคำถามแบบหลายตัวเลือก (Multiple Choice Question)

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ โดยการใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติแบบวิธีของลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale)

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับลักษณะภัยคุกคามทางเพศ โดยการใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติแบบวิธีของลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale)

โดยใน ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ผู้ตอบจะแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย โดยกำหนดให้คะแนนตามเกณฑ์เบี่ยงเบนมาตรฐานให้คะแนนเป็นช่วงความรู้สึกเท่ากันเป็น 5 ช่วงแบบต่อเนื่อง โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 หมายถึง เห็นด้วย 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย และ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ซึ่งค่าเฉลี่ยความสำคัญของสามารถแสดงได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 1.00-1.80 หมายถึง เป็นพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นภัยคุกคามทางเพศ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 1.81-2.60 หมายถึง เป็นพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นภัยคุกคามทางเพศ อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 2.61-3.40 หมายถึง เป็นพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นภัยคุกคามทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 3.41-4.20 หมายถึง เป็นพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นภัยคุกคามทางเพศ อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 4.21-5.00 หมายถึง เป็นพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นภัยคุกคามทางเพศ อยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและตรวจสอบข้อมูล

3.3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยมีการทำการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดสอบแจกแบบสอบถาม เพื่อหาความเชื่อมั่นก่อน โดยมีการแจกแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้และมีความเข้าใจในตัวแบบสอบถาม หลังจากเก็บแบบสอบถามจึงทำการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สถิติและพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ของคำถามในแต่ละด้าน

3.3.2 การเก็บรวมข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใช้งานเฟซบุ๊ก จำนวน 166 คน โดยการแจกแบบสอบถามในเขตที่จับฉลากได้ ซึ่งจะทำการเก็บข้อมูลระหว่าง เดือน ธันวาคม 2562 ถึง พฤษภาคม 2563

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างครบถ้วนพร้อมทำการตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดจำนวน 166 ชุด ทางผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ ลงรหัสตามที่มีการกำหนดไว้ก่อนหน้า หลังจากนั้นนำข้อมูลดังกล่าวไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามปัญหาการวิจัย

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสถิติเชิงพรรณนา ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายผลการศึกษาด้านคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ความถี่ในการใช้

งานเฟซบุ๊ก ระยะเวลาในการใช้งานเฟซบุ๊ก และช่วงเวลาที่ใช้เฟซบุ๊ก ซึ่งเป็นข้อมูลแบบนามบัญญัติ และการจัดอันดับ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวไม่สามารถวัดเป็นจำนวนหรือมูลค่าได้ ผู้วิจัยจึงต้องทำการบรรยายเพื่อให้ทราบถึงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามตามคุณสมบัติ โดยมี โดย การชี้แจงเป็นความถี่ (จำนวน) และค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อทำการวิเคราะห์พฤติกรรม การใช้งานเฟซบุ๊ก และลักษณะของภัยคุกคามทางเพศ เพราะมีลักษณะของข้อมูลแบบ Interval Scale

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน โดยการใช้การทดสอบสมมติฐานเพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม เพื่อทำการวิเคราะห์ปัญหานำการวิจัย และสมมติฐาน โดยสามารถพิจารณาจากนัยยะสำคัญที่ระดับ 0.01 และระดับน้ำหนักความสัมพันธ์ r ดังนี้ (Cohen, 1988)

น้อย $r = .10$ to $.29$

ปานกลาง $r = .30$ to $.49$

มาก $r = .50$ to 1.0

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมานคำนวณผ่านโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป และมีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ระดับความคิดเห็นในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการแจกแจงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ระดับความคิดเห็นในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของภัยคุกคามทางเพศ โดยการแจกแจงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน โดยผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ

ตารางที่ 4.1: ข้อมูลด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (n=166)

ข้อมูล : เพศ	ชาย	หญิง	LGBTQ เปิดเผย	LGBTQ ไม่ เปิดเผย	รวม
จำนวน	79	68	15	4	166
ร้อยละ	47.59	40.96	9.04	2.41	100

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 47.59 อันดับสอง เพศหญิงจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 40.96 อันดับสาม กลุ่ม

LGBTQ เปิดเผยจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 9.04 และอันดับสุดท้าย กลุ่ม LGBTQ ไม่เปิดเผย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.41 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2: ข้อมูลด้านอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (n=166)

ข้อมูล :					
อายุ	10-15 ปี	16-20 ปี	21-25 ปี	26-30 ปี	รวม
จำนวน	13	36	56	61	166
ร้อยละ	7.83	21.69	33.73	36.75	100

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 อันดับสอง อายุระหว่าง 21-25 ปีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 33.73 อันดับสาม อายุระหว่าง 16-20 ปีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 21.69 และ อันดับสุดท้าย อายุระหว่าง 10-15 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.83 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3: ข้อมูลด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (n=166)

ข้อมูล :					
ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา/ ปวส.	ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า	สูงกว่า ปริญญาตรี	รวม
จำนวน	42.00	26.00	87.00	11.00	166.00
ร้อยละ	25.30	15.66	52.41	6.63	100.00

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 52.41 อันดับสอง ระดับมัธยมศึกษาจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30 อันดับสาม ระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 15.66 และอันดับสุดท้าย สูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4: ข้อมูลด้านความถี่ในการใช้งานเฟซบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (n=166)

ข้อมูล : ความถี่ในการ ใช้งานเฟซบุ๊ก	1-3 วันต่อ สัปดาห์	3-5 วันต่อ สัปดาห์	5-7 วันต่อ สัปดาห์	รวม
จำนวน	25.00	36.00	105.00	166.00
ร้อยละ	15.06	21.69	63.25	100.00

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้งานเฟซบุ๊ก 5-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 63.25 อันดับสอง ใช้งาน 3-5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 21.69 และอันดับสาม ใช้งาน 1-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 15.06 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5: ข้อมูลด้านระยะเวลาในการใช้งานเฟซบุ๊ก (ต่อครั้ง) ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (n=166)

ข้อมูล : ระยะเวลาใน การใช้งาน เฟซบุ๊ก	ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง	1-2 ชั่วโมง	2-4 ชั่วโมง	4 ชั่วโมง ขึ้นไป	รวม
จำนวน	60.00	38.00	35.00	33.00	166.00
ร้อยละ	36.14	22.89	21.08	19.88	100.00

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาในการใช้งานเฟซบุ๊กต่ำกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 36.14 อันดับสองใช้เวลา 1-2 ชั่วโมง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 22.89 อันดับสาม ใช้เวลา 2-4 ชั่วโมง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 21.08 และอันดับสุดท้าย ใช้เวลา 4 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 19.88 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6: ข้อมูลด้านช่วงเวลาที่ใช้งานเฟซบุ๊ก ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (n=166)

ข้อมูล : ช่วงเวลาที่ใช้ เฟซบุ๊ก	06.01 น. - 12.00 น.	12.01 น.- 18.00 น.	18.01 น.- 00.00 น.	00.01 น. - 6.00 น.	รวม
จำนวน	16.00	61.00	82.00	7.00	166.00
ร้อยละ	9.64	36.75	49.40	4.22	100.00

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้งานเฟซบุ๊กระหว่างช่วงเวลา 18.01-00.00 จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 49.40 อันดับสอง ช่วงเวลา 12.01-18.00 จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 อันดับสามช่วงเวลา 06.01-12.00 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.64 และอันดับสุดท้ายช่วงเวลา 0.01-06.00 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.22 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ระดับความคิดเห็นในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.7 : พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการแอบสะกดรอยตามของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (n=166)

พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
การแอบสะกดรอยตาม			
การใช้งานเฟซบุ๊กเพื่อดูว่าคุณคนนั้นกำลังทำอะไร	3.64	1.05	มาก
การใช้งานเฟซบุ๊กเพื่อดูว่าคุณคนนั้นอยู่ที่ไหน	3.51	1.11	มาก
การไปตามสถานที่ที่ผู้ใช้งานเช็คอิน	3.15	1.18	ปานกลาง
การแอบดูการเคลื่อนไหวของผู้ใช้งานเฟซบุ๊ก	3.17	1.21	ปานกลาง
การติดตามทุกความเคลื่อนไหวของผู้ใช้งานเฟซบุ๊ก	3.10	1.24	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวมพฤติกรรมการใช้งาน เฟซบุ๊กแอบสะกดรอยตาม	3.31	.98	ปานกลาง

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.7 พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก ในการแอบสะกดรอยตาม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.31$, S.D.= 0.98) การใช้งานเฟซบุ๊กเพื่อดูว่าบุคคลนั้นกำลังทำอะไรอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x}=3.64$, S.D.= 1.05) อันดับสอง ได้แก่ การใช้งานเฟซบุ๊กเพื่อดูว่าบุคคลนั้นอยู่ที่ไหน ($\bar{x}=3.51$, S.D.= 1.11) อันดับสาม ได้แก่ การแอบดูการเคลื่อนไหวของผู้ใช้งานเฟซบุ๊ก ($\bar{x}=3.17$, S.D.= 1.21) อันดับสี่ ได้แก่ การไปตามสถานที่ที่ผู้ใช้งานมีการเช็คอิน ($\bar{x}=3.15$, S.D.= 1.18) และอันดับสุดท้าย การติดตามทุกความเคลื่อนไหวของผู้ใช้งานเฟซบุ๊ก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}=3.10$, S.D.= 1.24) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 : พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการโพสต์ข้อความถึงผู้อื่นของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (n=166)

พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
การโพสต์ข้อความถึงผู้อื่น			
การโพสต์ข้อความเชิงขู่สาว	2.64	1.30	ปานกลาง
การโพสต์ข้อความที่กำลังทำอะไรอยู่	3.52	1.03	มาก
การโพสต์ข้อความบ่งบอกสถานภาพ เช่น โสด	3.52	1.07	มาก
การโพสต์ข้อความของผู้สูงวัยถึงคนที่เด็กกว่า	3.15	1.02	ปานกลาง
การโพสต์ข้อความสอบถามเรื่องราวทั่วไป	3.85	0.94	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กโพสต์ข้อความถึงผู้อื่น	3.34	.84	ปานกลาง

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.8 พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กในการโพสต์ข้อความถึงผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.34$, S.D.= 0.84) โดยมีค่าเฉลี่ยของการโพสต์ข้อความสอบถามเรื่องทั่วไป อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.85$, S.D.= 0.94) อันดับสองมีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ การโพสต์ข้อความที่กำลังทำอะไรอยู่ และ การโพสต์ข้อความบ่งบอกสถานภาพ เช่น โสด มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}=3.52$, S.D.= 1.03) อันดับสาม ได้แก่ การโพสต์ข้อความ

ของผู้สูงวัยถึงคนที่เด็กกว่า คือค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 3.15, S.D. = 1.02) และอันดับสุดท้ายการโพสต์ข้อความเชิงชู้สาวมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 2.64, S.D. = 1.30) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 : พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการกดไลค์และแสดงความคิดเห็นของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (n=166)

พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
การกดไลค์และแสดงความคิดเห็น			
การกดไลค์ต่อสถานะ รูปภาพ วิดีโอ ของผู้ใช้งานอื่น	4.20	0.71	มาก
การแสดงความคิดเห็นต่อ สถานะ รูปภาพ วิดีโอ ของผู้ใช้งานอื่น	3.99	0.75	มาก
การกดไลค์ต่อสถานะ รูปภาพ วิดีโอ ต่อเพจต่างๆ	4.06	0.74	มาก
การแสดงความคิดเห็นต่อ สถานะ รูปภาพ วิดีโอ ต่อเพจต่างๆ	3.89	0.81	มาก
ถ้ามีการกดไลค์ สถานะ รูปภาพ วิดีโอ จะต้องมีการแสดงความคิดเห็นด้วย	3.42	1.04	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กกดไลค์และแสดงความคิดเห็น	3.91	.63	มาก

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.9 พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก ในการกดไลค์และแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x}$ = 3.91, S.D. = 0.63) โดยมีค่าเฉลี่ยของการกดไลค์ต่อสถานะ รูปภาพ วิดีโอ ของผู้ใช้งานอื่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.20, S.D. = 0.71) อันดับสอง ได้แก่ การกดไลค์ต่อสถานะ รูปภาพ วิดีโอ ต่อเพจต่างๆ ($\bar{x}$ = 4.06, S.D. = 0.74) อันดับสามได้แก่ การแสดงความคิดเห็นต่อสถานะ รูปภาพ วิดีโอ ของผู้ใช้งานอื่น ($\bar{x}$ = 3.99, S.D. = 0.75) อันดับสี่ ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นต่อ สถานะ รูปภาพ วิดีโอ ต่อเพจต่างๆ คือ 3.89 และอันดับสุดท้ายการกดไลค์สถานะ รูปภาพ วิดีโอ จะต้องมีการแสดงความคิดเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}$ = 3.42, S.D. = 1.04) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 : พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการโพสต์สถานะส่วนตัวของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร (n=166)

พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
การโพสต์สถานะส่วนตัว			
การโพสต์เปิดเผยตัวตนในเฟซบุ๊ก	3.33	1.15	ปานกลาง
การเช็คอินในทุกสถานที่ที่เดินทางไป	3.19	1.20	ปานกลาง
การโพสต์ข้อความเล่าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน	3.36	1.08	ปานกลาง
การโพสต์ความรู้สึกส่วนตัวในเฟซบุ๊ก	3.39	1.08	ปานกลาง
การโพสต์ข้อความที่มีเนื้อหาอ้างถึง บุคคลอื่น	3.04	1.23	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวมพฤติกรรมการใช้งาน เฟซบุ๊กโพสต์สถานะส่วนตัว	3.26	.95	ปานกลาง

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.10 พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก ในการโพสต์สถานะส่วนตัวอยู่ในระดับ ปานกลาง($\bar{x}$ =3.26, S.D.= 0.95) โดยมีค่าเฉลี่ยของการโพสต์ความรู้สึกส่วนตัวในเฟซบุ๊ก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =3.39, S.D.= 1.08) อันดับสองได้แก่ การโพสต์ข้อความเล่าถึงเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ($\bar{x}$ =3.36, S.D.= 1.08) อันดับสามได้แก่ การโพสต์เปิดเผยตัวตนในเฟซบุ๊ก ($\bar{x}$ =3.33, S.D.= 1.15) อันดับสี่ ได้แก่ การเช็คอินในทุกสถานที่ที่เดินทางไป ($\bar{x}$ =23.19, S.D.= 1.20) และอันดับสุดท้ายการโพสต์ข้อความที่มีเนื้อหาอ้างถึงบุคคลอื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}$ =3.04, S.D.= 1.23) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 : พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการโปรโมทข่าวสารของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร (n=166)

พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
การโปรโมทข่าวสาร			
การโปรโมทข่าวสารขององค์กรที่ทำงาน	3.62	1.17	มาก
การโปรโมทข่าวสารในการทำธุรกิจ	3.75	1.11	มาก
การโปรโมทข่าวสารด้านโปรโมชัน ขององค์กร	3.69	1.17	มาก
การโปรโมทข่าวสาร หรือสถานการณ์ต่างๆที่ กำลังเกิดขึ้น	3.80	1.08	มาก
การโปรโมทข่าวสารถึงสิ่งที่กำลัง จะเกิดขึ้น	3.78	1.05	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมพฤติกรรมการใช้งาน เฟซบุ๊กโปรโมทข่าวสาร	3.73	1.01	มาก

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.11 พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก ในการโปรโมทข่าวสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.73$, S.D.= 1.01) โดยมีค่าเฉลี่ยของการโปรโมทข่าวสาร หรือสถานการณ์ต่างๆที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.80$, S.D.= 1.08) อันดับสองได้แก่ การโปรโมทข่าวสารถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น($\bar{x}=3.78$, S.D.= 1.05) อันดับสามได้แก่ การโปรโมทข่าวสารในการทำธุรกิจ ($\bar{x}=3.75$, S.D.= 1.11) อันดับสี่ ได้แก่ การโปรโมทข่าวสารด้านโปรโมชันขององค์กร($\bar{x}=3.69$, S.D.= 1.17) และอันดับสุดท้าย การโปรโมทข่าวสารขององค์กรที่ทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}=3.62$, S.D.= 1.17) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 : พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการใช้งานแบบปกปิดตัวตนของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร (n=166)

พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
การใช้งานแบบปกปิดตัวตน			
การใช้นามแฝง	2.83	1.21	ปานกลาง
การใช้รูปแฝง	2.70	1.24	ปานกลาง
การใช้เฟซบุ๊กเพื่อเอาไว้ส่อง เพียงอย่างเดียว	2.86	1.18	ปานกลาง
การใช้งานเฟซบุ๊กโดยไม่สามารถ สืบทอดตัวตนที่แท้จริงได้	2.66	1.23	ปานกลาง
การใช้งานเฟซบุ๊กแบบไม่นิยม ทำความรู้จักกับผู้ใช้งานอื่น	2.79	1.09	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวมพฤติกรรมการใช้งาน เฟซบุ๊กแบบปกปิดตัวตน	2.77	1.04	ปานกลาง

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.12 พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก ในการใช้งานแบบปกปิดตัวตนอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=2.77$, S.D.= 1.04) โดยมีค่าเฉลี่ยของการใช้เฟซบุ๊กเพื่อส่องเพียงอย่างเดียว อยู่ในระดับมากที่สุด($\bar{x}=2.86$, S.D.= 1.18) อันดับสอง ได้แก่ การใช้นามแฝง($\bar{x}=2.83$, S.D.= 1.21) อันดับสาม ได้แก่ การใช้งานเฟซบุ๊กแบบไม่นิยมทำความรู้จักกับผู้ใช้งานอื่น ($\bar{x}=2.79$, S.D.= 1.09) อันดับสี่ ได้แก่ การใช้รูปแฝง ($\bar{x}=2.70$, S.D.= 1.24) และอันดับสุดท้าย การใช้งานเฟซบุ๊กโดยไม่สามารถหาตัวตนที่แท้จริงได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}=2.66$, S.D.= 1.23) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 : พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการโพสต์รูปภาพของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร(n=166)

พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
การโพสต์รูปภาพ			
การโพสต์รูปภาพตนเอง ในอิริยาบถต่างๆ	3.53	0.99	มาก
การโพสต์รูปภาพที่มีการ แต่งตัวหล่อแหลม	2.88	1.16	ปานกลาง
การโพสต์รูปภาพในชุดยูนิฟอร์ม	3.30	1.10	ปานกลาง
การโพสต์ภาพสถานที่	3.86	0.97	มาก
การโพสต์ภาพสัตว์เลี้ยง	3.84	1.01	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมพฤติกรรมการใช้งาน เฟซบุ๊กโพสต์รูปภาพ	3.48	.84	มาก

ผลการศึกษิตตามตารางที่ 4.13 พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก ในการโพสต์รูปภาพอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยโดยรวม ($\bar{x}$ =3.48, S.D.= 0.84) โดยมีค่าเฉลี่ยการโพสต์ภาพสถานที่ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =3.86, S.D.= 0.97) อันดับสองได้แก่ การโพสต์ภาพสัตว์เลี้ยง($\bar{x}$ =3.84, S.D.= 1.01) อันดับสามได้แก่ การโพสต์รูปภาพตนเองในอิริยาบถต่างๆ ($\bar{x}$ =3.53, S.D.= 0.99) อันดับสี่ ได้แก่ การโพสต์รูปภาพในชุดยูนิฟอร์ม ($\bar{x}$ =3.30, S.D.= 1.10) และอันดับสุดท้าย การโพสต์รูปภาพที่มีการแต่งตัวหล่อแหลม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}$ =2.88, S.D.= 1.16) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 : พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการเล่นเกมนของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร(n=166)

พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
เล่นเกม			
การสร้างความสัมพันธ์กับคนในเกม	3.28	1.04	ปานกลาง
กานัดเจอคนในเกม	2.84	1.12	ปานกลาง
เล่นเกมเพื่อความบันเทิง	3.88	1.03	มาก
เล่นเกมเพื่อแลกของรางวัล	3.54	1.04	มาก
เล่นเกมเพื่อสร้างเครือข่าย	3.42	0.99	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมพฤติกรรมการใช้งาน เฟซบุ๊กเล่นเกม	3.39	.80	ปานกลาง

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.14 พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กในการเล่นเกมนอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=3.39$, S.D.= 0.80) โดยมีค่าเฉลี่ยการเล่นเกมนเพื่อความบันเทิง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.88$, S.D.= 1.03) อันดับสองได้แก่ เล่นเกมนเพื่อแลกของรางวัล ($\bar{x}=3.54$, S.D.= 1.04) อันดับสามได้แก่ เล่นเกมนเพื่อสร้างเครือข่าย ($\bar{x}=3.42$, S.D.= 0.99) อันดับสี่ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์กับคนในเกม ($\bar{x}=3.28$, S.D.= 1.04) และอันดับสุดท้าย การนัดเจอคนในเกม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}=2.84$, S.D.= 1.12) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 : พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กในการที่บัญชีผู้ใช้งานที่ไม่มีการเคลื่อนไหวของวัยรุ่น
ในเขตกรุงเทพมหานคร (n=166)

พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
บัญชีผู้ใช้งานที่ไม่มีการเคลื่อนไหว			
มีบัญชีผู้ใช้งานไว้เพียงอย่างเดียว	3.37	0.88	ปานกลาง
ไม่มีการอัปเดตบัญชีผู้ใช้งาน	3.23	0.97	ปานกลาง
ไม่มีการโพสต์สถานะ รูปภาพ วิดีโอ	3.20	0.95	ปานกลาง
ไม่มีการกดไลค์และแสดงความคิดเห็น	3.16	0.99	ปานกลาง
ไม่มีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	3.11	0.98	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวมพฤติกรรมการใช้งาน เฟซบุ๊กที่ไม่มีการเคลื่อนไหวของบัญชี	3.22	.81	ปานกลาง

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.15 พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก โดยที่บัญชีผู้ใช้งานที่ไม่มีการเคลื่อนไหว อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.22$, S.D.= 0.81) โดยค่าเฉลี่ยการมีบัญชีผู้ใช้งานไว้เพียงอย่างเดียว อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.37$, S.D.= 0.88) อันดับสองได้แก่ ไม่มีการอัปเดตบัญชีผู้ใช้งาน ($\bar{x}=3.23$, S.D.= 0.97) อันดับสามได้แก่ ไม่มีการโพสต์สถานะรูปภาพ สตรีโอ ($\bar{x}=3.20$, S.D.= 0.95) อันดับสี่ได้แก่ ไม่มีการกดไลค์และแสดงความคิดเห็น ($\bar{x}=3.16$, S.D.= 0.99) และอันดับสุดท้ายไม่มีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}=3.11$, S.D.= 0.98) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ระดับความคิดเห็นในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของภัยคุกคามทางเพศ

ตารางที่ 4.16 : ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้าน การวิจารณ์ แชว ด้านลบ (n=166)

ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
การวิจารณ์ แชว ด้านลบ :			
การวิจารณ์รูปร่าง	2.63	1.43	ปานกลาง
การวิจารณ์การแต่งตัว	2.77	1.40	ปานกลาง
การวิจารณ์หน้าตา	2.67	1.45	ปานกลาง
การนินทาเรื่องทางเพศของบุคคลอื่น	2.63	1.55	ปานกลาง
การกล่าวแชวเชิงขู่สาว	2.72	1.48	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวมลักษณะภัยคุกคามทางเพศ การวิจารณ์ แชว ด้านลบ	2.68	1.39	ปานกลาง

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.16 พบว่า ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้าน การวิจารณ์ แชว ด้านลบ อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}$ =2.68, S.D.= 1.39) โดยมีค่าเฉลี่ยการวิจารณ์การแต่งตัวอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ =2.77, S.D.= 1.40) อันดับสอง ได้แก่ การกล่าวแชวเชิงขู่สาว ($\bar{x}$ =2.72, S.D.= 1.48) อันดับสาม ได้แก่ การวิจารณ์หน้าตา ($\bar{x}$ =2.67, S.D.= 1.45) และอันดับสุดท้ายมีจำนวนเท่ากันคือ การวิจารณ์รูปร่าง รวมถึง การนินทาเรื่องทางเพศของบุคคลอื่นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}$ =2.63, S.D.= 1.55 และ 1.43) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้าน การชมหยอก (n=166)

ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
การชมหยอก			
การพูดชมแต่แฝงไปด้วยคำทะลอม	2.74	1.48	ปานกลาง
การพูดชมแต่แฝงไปด้วยเรื่องเพศ	2.72	1.51	ปานกลาง
การพูดจาปฏิโลมด้วยถ้อยคำลามก	2.65	1.49	ปานกลาง
การชมเกี่ยวกับการแต่งตัวด้วยแต่ แฝงนัยยะทางเพศ	2.72	1.48	ปานกลาง
การกล่าวชมชมหน้าตาแต่แฝงนัยยะทางเพศ	2.70	1.47	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวมลักษณะภัยคุกคามทางเพศ การชมหยอก	2.71	1.45	ปานกลาง

ผลการศึกษาดังตารางที่ 4.17 พบว่า ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้านการชมหยอก อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=2.71$, S.D.= 1.45) โดยมีค่าเฉลี่ยการพูดชมแต่แฝงไปด้วยคำทะเลาะอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=2.74$, S.D.= 1.48) อันดับสองมีจำนวนเท่ากัน ได้แก่การพูดชมแต่แฝงไปด้วยเรื่องเพศ และการชมเกี่ยวกับการแต่งตัวแต่แฝงนัยยะทางเพศ ($\bar{x}=2.72$, S.D.= 1.51 และ 1.48) อันดับสามได้แก่ การกล่าวชมหน้าตาแต่แฝงนัยยะทางเพศ ($\bar{x}=2.70$, S.D.= 1.47) และอันดับสุดท้ายการพูดจาปฏิโลมด้วยถ้อยคำลามกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}=2.65$, S.D.= 1.49) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้าน การเล่าเรื่องลามก (n=166)

ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
การเล่าเรื่องลามก			
การเล่าเรื่องทางเพศให้บุคคลอื่นฟัง	2.58	1.35	น้อย
การเล่าเรื่องลามกในขณะที่ผู้ฟังไม่ต้องการรับฟัง	2.54	1.48	น้อย
การเผยแพร่เรื่องทางเพศของบุคคลอื่น	2.60	1.53	น้อย
การเผยแพร่เรื่องลามกของตนเอง	2.49	1.46	น้อย
การเล่าเรื่องทางเพศกับบุคคลที่ไม่รู้จักกันมาก่อน	2.48	1.52	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวมลักษณะภัยคุกคามทางเพศการเล่าเรื่องลามก	2.54	1.40	น้อย

ผลการศึกษาดังตารางที่ 4.18 พบว่า ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้าน การเล่าเรื่องลามก อยู่ในระดับ น้อย ($\bar{x}=2.54$, S.D.= 1.40) โดยมีค่าเฉลี่ยการเผยแพร่เรื่องทางเพศของบุคคลอื่นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=2.60$, S.D.= 1.53) อันดับสองได้แก่ การเล่าเรื่องทางเพศให้บุคคลอื่นฟัง ($\bar{x}=2.58$, S.D.= 1.35) อันดับสามได้แก่ การเล่าเรื่องลามกในขณะที่ผู้ฟังไม่ต้องการรับฟัง ($\bar{x}=2.54$, S.D.= 1.48) อันดับสี่ได้แก่ การเผยแพร่เรื่องลามกของตนเอง ($\bar{x}=2.49$, S.D.= 1.46) และอันดับสุดท้าย การเล่าเรื่องทางเพศกับบุคคลที่ไม่รู้จักกันมาก่อนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}=2.48$, S.D.= 1.40) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19: ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้าน การส่งสื่อลามก (n=166)

ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
การส่งสื่อลามก			
การส่งภาพโป๊เปลือย	2.53	1.54	น้อย
การส่งวิดีโอโป๊เปลือย	2.43	1.54	น้อย
การส่งภาพอวัยวะเพศ	2.48	1.56	น้อย
การส่งภาพถ่ายสว่นตัว ที่ไม่ควรถูกเปิดเผย	2.43	1.53	น้อย
การช่วยตัวเองให้คู่สนทนาดู	2.43	1.53	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวมลักษณะภัยคุกคามทางเพศ การส่งสื่อลามก	2.51	1.51	น้อย

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.19 พบว่า ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้านการส่งสื่อลามกอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}$ = 2.51, S.D. = 1.51) โดยมีค่าเฉลี่ยการส่งภาพโป๊เปลือยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 2.53, S.D. = 1.54) อันดับสองได้แก่ การส่งภาพอวัยวะเพศ ($\bar{x}$ = 2.48, S.D. = 1.56) และอันดับสามสุดท้าย มีจำนวนค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ การส่งวิดีโอโป๊เปลือย การส่งภาพถ่ายสว่นตัวที่ไม่ควรถูกเปิดเผย และการช่วยตัวเองให้คู่สนทนาดูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}$ = 2.43, S.D. = 1.54 และ 1.53) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20: ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้าน การชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ (n=166)

ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
การชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์			
การพูดชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์	2.54	1.55	น้อย
การส่งข้อความโน้มน้าวให้มีเพศสัมพันธ์	2.49	1.54	น้อย
การส่งข้อความล่อลวงให้ไปพบเจอ	2.52	1.59	น้อย
การพูดจาชวนให้มึนเมา	2.50	1.59	น้อย
การมีพฤติกรรมต้องการทำเลียนแบบผู้อื่น	2.48	1.56	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวมลักษณะภัยคุกคามทางเพศ การชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์	2.51	1.51	น้อย

ผลการศึกษาดังตารางที่ 4.20 พบว่า ลักษณะภัยคุกคามทางเพศ ด้านการข่มขืนให้มีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับ น้อย ($\bar{x}=2.51$, S.D.= 1.51) โดยมีค่าเฉลี่ยการข่มขืนให้มีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=2.54$, S.D.= 1.55) อันดับสองได้แก่ การส่งข้อความล่อลวงให้ไปพบเจอ ($\bar{x}=2.52$, S.D.= 1.59) อันดับสามได้แก่ การพูดจาขี้ขวนให้มีเพศสัมพันธ์ ($\bar{x}=2.49$, S.D.= 1.54) อันดับสี่ได้แก่ การส่งข้อความโน้มน้าวให้มีเพศสัมพันธ์ ($\bar{x}=2.49$, S.D.= 1.54) และอันดับสุดท้ายการมีพฤติกรรมต้องการทำเลียนแบบผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}=2.48$, S.D.= 1.56) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน

ส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งผลกระทบต่อภัยคุกคามทางเพศ จากสมมติฐานทั้ง 9 ข้อ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) แทนค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% ในการทดสอบสมมติฐาน ดังนั้น สมมติฐานจะถูกปฏิเสธก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.01 ดังตารางที่ 4.4 -4.12

การทดสอบสมมติฐานงานวิจัยที่ 1 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร โดยการแอบสะกดรอยตามและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ตารางที่ 4.21: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานครกับการแอบสะกดรอยตามและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

	การแอบ สะกดรอยตาม	ภัยคุกคามทางเพศ
การแอบสะกดรอยตาม	r	1
	Sig. (2-tailed)	.402**
	N	166
		166

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.21 พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างภัยคุกคามทางเพศกับการสะกดรอยตามมีนัยสำคัญทางสถิติ $P \leq 0.01$ โดยที่ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r = 0.402$)

การทดสอบสมมติฐานงานวิจัยที่ 2 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการโพสต์ข้อความถึงผู้อื่นและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ตารางที่ 4.22: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการโพสต์ข้อความถึงผู้อื่นและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

	การโพสต์ข้อความถึงผู้อื่น	ภัยคุกคามทางเพศ
การโพสต์ข้อความถึงผู้อื่น	r	1
	Sig. (2-tailed)	.339**
	N	166
		166

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.22 พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการโพสต์ข้อความถึงผู้อื่นกับการเกิดภัยคุกคามทางเพศ มีนัยสำคัญทางสถิติ $P \leq 0.01$ โดยที่ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r=0.339$)

การทดสอบสมมติฐานงานวิจัยที่ 3 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการการกดไลค์และแสดงความคิดเห็นส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ตารางที่ 4.23: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการกดไลค์และแสดงความคิดเห็นและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

		การกดไลค์และแสดง ความคิดเห็น	ภัยคุกคามทางเพศ
การกดไลค์และแสดง ความคิดเห็น	R	1	.248**
	Sig. (2-tailed)		0.00
	N	166	166

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.23 พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการกดไลค์และแสดงความคิดเห็นกับการเกิดภัยคุกคามทางเพศ มีนัยสำคัญทางสถิติ $P < 0.01$ โดยที่ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ($r=0.248$)

การทดสอบสมมติฐานงานวิจัยที่ 4 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการโพสต์สถานะส่วนตัวและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ตารางที่ 4.24: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการโพสต์สถานะส่วนตัวและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

		การโพสต์สถานะ ส่วนตัว	ภัยคุกคามทางเพศ
การโพสต์สถานะ ส่วนตัว	R	1	0.144
	Sig. (2-tailed)		0.065
	N	166	166

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.24 พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่าง การโพสต์สถานะส่วนตัวกับการเกิดภัยคุกคามทางเพศพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ $P < 0.01$ โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ($r=0.144$)

การทดสอบสมมติฐานงานวิจัยที่ 5 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯกับการโปรโมทข่าวสารและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ตารางที่ 4.25: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯกับการโปรโมทข่าวสารและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

	การโปรโมทข่าวสาร	ภัยคุกคามทางเพศ
	R	1
		$-.277^{**}$
การโปรโมทข่าวสาร	Sig. (2-tailed)	0
	N	166
		166

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.25 พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่าง การโปรโมทข่าวสารกับการเกิดภัยคุกคามทางเพศพบว่า อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ $P \geq 0.01$ โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยมาก ($r=-.277$)

การทดสอบสมมติฐานงานวิจัยที่ 6 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯกับการใช้งานแบบปกปิดตัวตนส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ตารางที่ 4.26: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการใช้งานแบบปกปิดตัวตนและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

		การใช้งานแบบ ปกปิดตัวตน	ภัยคุกคามทางเพศ
การใช้งานแบบ ปกปิดตัวตน	R	1	.397**
	Sig. (2-tailed)		0
	N	166	166

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.26 พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการใช้งานแบบปกปิดตัวตนกับการเกิดภัยคุกคามทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $P \leq 0.01$ โดยที่ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ($r=0.397$)

การทดสอบสมมติฐานงานวิจัยที่ 7 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการโพสต์รูปภาพส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ตารางที่ 4.27: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการโพสต์รูปภาพและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

		การโพสต์รูปภาพ	ภัยคุกคามทางเพศ
การโพสต์รูปภาพ	R	1	.384**
	Sig. (2-tailed)		0
	N	166	166

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.27 พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่าง การโพสต์รูปภาพกับการเกิดภัยคุกคามทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $P \leq 0.01$ โดยที่ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ($r=0.384$)

การทดสอบสมมติฐานงานวิจัยที่ 8 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
กับการเล่นเกมส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ตารางที่ 4.28: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานครกับการเล่นเกมและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

		เล่นเกม	ภัยคุกคามทางเพศ
เล่นเกม	R	1	.176*
	Sig. (2-tailed)		0.023
	N	166	166

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.28 พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่าง การเล่นเกมกับการเกิดภัยคุกคามทางเพศ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ $P \geq 0.01$ โดยที่ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย
($r=0.176$)

การทดสอบสมมติฐานงานวิจัยที่ 9 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
กับการไม่เคลื่อนไหวของบัญชีผู้ใช้งานส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ตารางที่ 4.29: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานครกับการไม่เคลื่อนไหวของบัญชีผู้ใช้งานและการเกิด
ภัยคุกคามทางเพศ

		การไม่เคลื่อนไหว ของบัญชีผู้ใช้งาน	ภัยคุกคามทางเพศ
การไม่เคลื่อนไหว ของบัญชีผู้ใช้งาน	R	1	.366**
	Sig. (2-tailed)		0
	N	166	166

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.29 พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่าง การไม่เคลื่อนไหวของบัญชีผู้ใช้งานและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $P \leq 0.01$ โดยที่ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r=0.366$)

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 5.1: ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครโดยการแอบสะกดรอยตามและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	ปฏิเสธH0 ยอมรับH1
สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครโดยการโพสต์ข้อความถึงผู้อื่นและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	ปฏิเสธH0 ยอมรับH1
สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครโดยการการกดไลค์และแสดงความความคิดเห็นส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	ปฏิเสธH0 ยอมรับH1
สมมติฐานที่ 4 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครโดยการการโพสต์สถานะส่วนตัวและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	ยอมรับH0 ปฏิเสธH1
สมมติฐานที่ 5 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครโดยการโปรโมทข่าวสารและการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	ปฏิเสธH0 ยอมรับH1

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.1 (ต่อ) : ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 6 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครโดยการใช้งานแบบปกปิดตัวตนส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	ปฏิเสธH0 ยอมรับH1
สมมติฐานที่ 7 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครโดยการใช้โพสต์รูปภาพส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	ปฏิเสธH0 ยอมรับH1
สมมติฐานที่ 8 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครโดยการเล่นเกมส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	ยอมรับH0 ปฏิเสธH1
สมมติฐานที่ 9 พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครโดยการใช้มือถือสลับมือของบัญชีผู้ใช้งานส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ	ปฏิเสธH0 ยอมรับH1

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ” ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ มีรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชาย หญิง LGBTQเปิดเผย และ LGBTQไม่เปิดเผย จำนวน 166 คน มีอายุระหว่าง 11-30 ปี โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ซึ่งผลการวิจัย ได้นำเสนอ 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 2 อภิปรายผลการวิจัย

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ส่วนที่ 1 สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ ผลการวิจัยที่น่าสนใจมีดังต่อไปนี้ ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย มากกว่าเพศอื่น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 26-30 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความถี่ในการใช้งานเฟซบุ๊กจำนวน 5-7 วันต่อสัปดาห์ และใช้เวลาในการใช้งานเฟซบุ๊กต่ำกว่า 1 ชั่วโมง โดยช่วงเวลาที่มีการใช้งานเฟซบุ๊กมากที่สุดคือ 18.01 – 00.00 น.

ข้อมูลส่วนพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ในส่วนพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครนั้นสามารถกล่าวได้โดยสรุปว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กในการ กดไลค์และแสดงความคิดเห็นมากที่สุด โดยกลุ่มตัวอย่างจะมีการกดไลค์ต่อสถานะ รูปภาพ วิดีโอ ของผู้อื่น เป็นอันดับแรก และพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กแบบปกปิดตัวตน เป็นพฤติกรรมที่วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครใช้งานน้อยที่สุด

ข้อมูลส่วนลักษณะของภัยคุกคามทางเพศ

ในส่วนของลักษณะภัยคุกคามทางเพศ วิทยุรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นว่าการชมหยอก เป็นภัยคุกคามทางเพศซึ่งเกิดการจากพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กมากที่สุด โดยการพูดชมแต่แฝงไปด้วยคำแทะโลม ถือเป็นารชมหยอกที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด และภัยคุกคามทางเพศในลักษณะ การส่งสื่อลามก กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยน้อยที่สุดว่าเป็นภัยคุกคามทางเพศซึ่งเกิดจากพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก

ส่วนที่ 2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมที่ใช้เฟซบุ๊กของวิทยุรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ พบประเด็นที่น่าสนใจและได้นำมาอภิปรายผลดังนี้ จากการศึกษาที่สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เปิดเผยพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของคนไทยในปี พ.ศ.2561 พบว่าผู้ใช้งานมีการใช้งานเฟซบุ๊กเป็นจำนวน 3 ชั่วโมง 30 นาที ต่อวัน แต่จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างพบว่าในปี พ.ศ.2562 จำนวนการใช้งานเฟซบุ๊กลดลงอยู่ที่ ต่ำกว่า ถึง 1 ชั่วโมง ต่อวัน โดยช่วงเวลาที่มีการใช้งานเฟซบุ๊กมากที่สุดคือ ระหว่างเวลา 18.01 น. – 00.00 น. ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ทิวา โฆษิตธีรชาติ (2558) กล่าวว่าสื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊กมีการใช้งานบ่อยที่สุดในช่วงเวลาก่อนนอน และกลุ่มผู้ที่มีจำนวนสูงสุดคือกลุ่มนักศึกษาในระดับปริญญาตรี โดย วิมลพรรณ อาภาเวท และคณะ (2554) กล่าวว่า ผู้ใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีจำนวนสูงสุดคือกลุ่มอายุ 18-24 ปี ซึ่งเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรี และเป็นกลุ่มที่นิยมเปิดรับเทคโนโลยีใหม่อยู่เสมอ โดยเฉพาะการสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา การกดไลค์ และแสดงความคิดเห็นเป็นพฤติกรรมที่ผู้ใช้งานเฟซบุ๊กกระทำในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่กล่าวว่า การกดไลค์และแสดงความคิดเห็นเป็นพฤติกรรมที่ผู้ใช้งานเฟซบุ๊กกระทำเป็นจำนวนมากและปริมาณการกดไลค์มีจำนวนมากถึง 560,000 ครั้งภายในระยะเวลาเพียง 2 นาที (Optify, 2556) พฤติกรรมการโปรโมทข่าวสารที่ผู้วิจัยได้รับจากกลุ่มตัวอย่างถูกจัดอยู่ในระดับมากโดยการโปรโมทข่าวสารหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้น สอดคล้องกับ สุภาพร เทพยสุวรรณ (2553) กล่าวว่า เฟซบุ๊กทำให้ไม่ตกข่าว ซึ่งผู้ใช้งานเฟซบุ๊กมีการกระจายตัวอยู่ในทุกพื้นที่และมีการบอกเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้สามารถทำการเผยแพร่และส่งข้อมูลจากสถานการณ์จริงได้

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการวิจารณ์ แชว ด้านลบ ถือเป็นลักษณะหนึ่งของภัยคุกคามทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของมิเลนน์ ดี เฮกกา (2546) กล่าวว่า การล่วงละเมิดทางเพศ หมายถึงคำพูดหรือพฤติกรรมที่สบประมาท ดูถูกในเรื่องรูปลักษณ์ การวิจารณ์ พูดเสียดสี และ

แนวความคิดของ อรพินท์ สฟโชคชัย (2542) ซึ่งกล่าวว่าการคุกคามทางวาจาคือการใช้คำพูดเพื่อสร้างสถานการณ์ที่จะกระทำการล่วงละเมิดทางเพศ และจากสถิติของ SUNADHANEWS (2017) การวิจารณ์ แชว ด้านลบ มีปริมาณ 20.3% การชมหยอกมีปริมาณ 17% การเล่าเรื่องลามกมีปริมาณ 11.8% การส่งสื่อลามกมีปริมาณ 7.2% และการชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์มีปริมาณ 2.6% ซึ่งเปรียบเทียบกับผลการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในปี 2562 พบว่า ลักษณะของภัยคุกคามทางเพศที่เกิดจากการใช้งานเฟซบุ๊กมีการเปลี่ยนลำดับจากมากที่สุดไปน้อยสุด ดังนี้ การชมหยอก การวิจารณ์ แชว ด้านลบ การชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ การเล่าเรื่องลามก และการส่งสื่อลามกตามลำดับ

จากทฤษฎีการใช้ประโยชน์จากความพึงพอใจของสื่อ วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กเพื่อกดไลค์ แสดงความคิดเห็นโปรโมทข่าวสาร โปสต์รูปภาพ เพื่อเป็นการสื่อสารในเฟซบุ๊กตามความพอใจของผู้ใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับวิมลพรรณ อาภาเกศ และคณะ (2554) ที่กล่าวว่า ความคาดหวังในการใช้ และความพึงพอใจเฟซบุ๊กมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสื่อสารในเฟซบุ๊ก

ผลจากการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก ที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในการทดสอบ ผลการตรวจสอบพบว่า พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ โดยการแอบสะกดรอยตาม การโพสต์ข้อความถึงผู้อื่น การกดไลค์และแสดงความคิดเห็น การโปรโมทข่าวสาร การใช้งานแบบปกปิดตัวตน การโพสต์รูปภาพ และการไม่เคลื่อนไหวของบัญชีผู้ใช้งาน ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ และ พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ โดยการโพสต์สถานส่วนตัว และการเล่นเกมไม่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

3.1.1 ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือสนับสนุนการสอดส่องดูแลพฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่น เพื่อลดปัจจัยและโอกาสเสี่ยงในการเกิดภัยคุกคามทางเพศ เพราะหากพฤติกรรมดังกล่าวมีการประพฤติปฏิบัติภายใต้การควบคุมอัตราการเกิดภัยคุกคามทางเพศสามารถลดลงได้

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มมีความคิดเห็นในส่วนของลักษณะภัยคุกคามทางเพศว่าบางครั้งไม่ได้มีความร้ายแรง หรือถือเป็นภัยคุกคามทางเพศ เนื่องจากเป็นสิ่งที่วัยรุ่นมองว่าเป็นการเล่นหรือแกล้งกันเพียงเท่านั้น

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ขยายขอบเขตการศึกษาไปยังภัยคุกคามทางเพศที่เกิดจากการใช้สื่อโซเชียลเน็ตเวิร์ค และสร้างความตระหนักให้กับผู้ใช้งาน ไม่ให้มองเป็นเรื่องธรรมดาและควรได้รับการดูแลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด อาจมีกฎหมายข้อบังคับที่ให้โทษ

3.2.2 ศึกษาถึงโทษของการก่อภัยคุกคาม เพื่อให้เกิดความระมัดระวังของพฤติกรรมในการใช้สื่อ

บรรณานุกรม

- กันตพล บันทัดทอง. (2558). พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์และความพึงพอใจของกลุ่มคนผู้สูงอายุ ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ขวัญชนก กมลศุภจินดา. (2557). พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์และการแสดงตัวตนของเจเนอเรชัน:กรณีศึกษาความแตกต่างระหว่างเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ส และเจเนอเรชันวาย. การค้นคว้าอิสระ.ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ฐิติกานต์ นิธิอุทัย. 2554. *Facebook Marketing*. กรุงเทพมหานคร: ดรีม แอนด์ แพชชั่น.
- ณัฐกานต์ จันทศิริพุทธ. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการรังแกบนโลกไซเบอร์กับปัญหาการเผชิญหน้าของเหยื่อ: อิทธิพลส่งผ่านของการประเมินปัญหาโดยมีความเป็นนิรนามของผู้กระทำเป็นตัวแปรกำกับ.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิวา โฆษิตธีรชาติ. (2559). พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไทยเซิร์ต (ThaiCERT). (2561). รายงานประจำปีไทยเซิร์ต2560-2561. สืบค้นจาก https://www.thaicert.or.th/downloads/files/ThaiCERT_Annual_Report_th_2017_2018_th.pdf
- ไทยเซิร์ต (ThaiCERT). ‘หลอกหลวง’ ออนไลน์พุ่ง ส่องภัยไซเบอร์ครึ่งปี’62. (2562). สืบค้นจาก <https://www.prachachat.net/ict/news-348710>
- ธนิดา สีตะวัน. (2559). พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ค่านิยมส่วนบุคคล และค่านิยมทางสังคมที่ส่งผลต่อความต้องการใช้บริการจองบัตรโดยสารธุรกิจสายการบินภายในประเทศผ่านสมาร์ตโฟนของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ธัญพัฒน์ วงศ์รัตน์. (2555). สร้างร้านค้าออนไลน์ง่ายๆบน FACEBOOK กรุงเทพมหานคร: สวิสตีไอที.
- ธาม เชื้อสถาปนศิริ. 7 นิสัยอันตรายในเฟซบุ๊ก!. (2556). สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com/economy/news/220963>
- นนทรัฐ ไร่เจริญ.(2557). การศึกษาการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์(Social Network)เพื่องานข่าว:กรณีศึกษาแผนกข่าวภาษาลาว สำนักข่าววิทยุเอเชียเสรี สำนักงานประเทศไทย. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นภาพรรณ อาษาเพชร. (2560). การรังแกผ่านโลกโซเชียล ความรุนแรงที่ต้องแก้ไข และนวัตกรรมการจัดการปัญหา. วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ปณิชา นิตพรมงคล. (2555). พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก <https://www.spu.ac.th/commarts/files/2012/07/บทความ-ปณิชา.pdf>
- ปณิตา นิสสัยสุข. (2552). ความรู้และพฤติกรรมการคัดแยกขยะมูลฝอยของประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนโยบายสาธารณสุข, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประเทือง ภูมิภัทราคม. (2535). การปรับพฤติกรรม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์
- มณีวัลย์ เอมะอมร. (2541). การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ใช้ที่เป็นคนไทย. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- รัชญา จันทะรัง. (2554). การบริหารการสื่อสารตราสินค้าบนแฟนเพจของเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ “เฟซบุ๊ก” : กรณีศึกษา GTH. ปริญญาโท ว.ม. (การบริหารสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัชฎาภรณ์ ศรีรักษา. (2557). วาทกรรมการคุกคามทางเพศในชีวิตประจำวัน: การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์. ปริญญาโทปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณิ ประทีศ. (2549). คุณภาพชีวิตของเด็กหญิงที่เคยถูกละเมิดทางเพศในจังหวัดชลบุรี. วารสารวิชาการ56.
- วรรษยา เทียนดี. (2547). การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรม การล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้หญิงของข้าราชการตำรวจเพศชาย ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- วิมลพรรณ อาภาเวท, สาวิตรี ชีวะสารณ์, และชาญ เดชอัศวนง. (2554). พฤติกรรมการสื่อสารในเฟซบุ๊กของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สถาพร สิงหะ. (2556). การเปิดรับสื่อ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจกับการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวแบบดำน้ำลึกของนักดำน้ำชาวไทย. การค้นคว้าอิสระ.นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). การป้องกันภัยคุกคามทางคอมพิวเตอร์. สืบค้นจาก https://www.senate.go.th/assets/portals/49/files/handbook/km59/สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร_km11-59.pdf

- สิทธิโชค วรรณสันติกุล. (2531). การปรับปรุงงานตอนคุณภาพชีวิตการทำงาน. *จุลสารพัฒนาคุณภาพข้าราชการพลเรือน*, 7(4), 14-17.
- อนุกุล มโนชัย. (2554). *การคุกคามทางเพศต่อวัยรุ่นหญิงผ่านพื้นที่เสมือนจริง*. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัญชลี ทิพย์โยธิน. (2555). *การศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายของนักศึกษา อาจารย์ พนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และประชาชนทั่วไป*. การศึกษาเฉพาะบุคคลปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- อิสริยา ปาริชาติกานนท์. (2560). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ต ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. วารสารบรรณศาสตร์ มศว, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Cohen, J.W. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences (2nd edn)*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Donnaya Suvetwethin. (2561). สถิติ 'ความรุนแรงทางเพศ' ของไทยยังน่าห่วง. สืบค้นจาก <https://www.thaihealth.or.th/Content/45786-สถิติ%20ความรุนแรงทางเพศ%20ของไทยยังน่าห่วง.html> .
- ETDA. (2561). *ETDAเปิดพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตปี 61 คนไทยใช้เน็ตเพิ่ม 10 ชั่วโมง 5 นาทีต่อวัน*. (2561). สืบค้นจาก <https://www.etda.or.th/content/etda-reveals-thailand-internet-user-profile-2018.html> (8 พฤศจิกายน 2562, 10.00 น.)
- Facebook. (2012) *About*. Retrieved October 24 2012, สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/facebook>
- Katz, E., Blumler, J. G., & Gurevitch, M. (1974) *Utilization of mass communication by the individual*. In J. Blumler & E. Katz (eds.). *The uses of mass communication: Current perspective on gratifications research*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Marketing Oops. (2562). *ล้วง Insight การใช้งาน “ดิจิทัล” ทั่วโลก 2019 “คนไทย” ใช้เน็ต 9 ชั่วโมงต่อวัน-มือถือนี่มี 99 แอปฯ!!* สืบค้นจาก <https://www.marketingoops.com/reports/global-and-thailand-digital-trend-2019/>
- McCombs, M. E., & Becker, L. B. (1979). *Using mass communication theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

- Narongyod Mahittivanicha. (2562). *อัปเดตสถิติผู้ใช้งาน Facebook ในไทย Q4 2019*. สืบค้นจาก <https://www.twfdigital.com/blog/2019/10/facebook-demography-thailand-q4-2019/>
- Optify. (2556). *สรุปพฤติกรรมของผู้ใช้ facebook 9 แบบ ยอดนิยม คุณเป็นแบบไหน ?*. สืบค้นจาก <https://www.it24hrs.com/2013/9-type-popular-facebook-user/>
- Prachachart. (2560). *รู้ว่าเสี่ยง...แต่อยากลอง เปิดผลสำรวจเด็กไทยกับภัยออนไลน์*. สืบค้นจาก <https://www.prachachat.net/ict/news-108102>.
- Shut Waroonkupt. (2561). *กทม.ยังแชมป์ใช้Facebookปี2018*. สืบค้นจาก <https://ahead.asia/2018/04/23/%E0%B8%B4bangkok-most-fb-user-city-2018/>
- Social Network คืออะไร Social Network คือเว็บไซต์ที่เชื่อมโยงผู้คนไว้ด้วยกันผ่านอินเทอร์เน็ต*. (2560). สืบค้นจาก <https://www.mindphp.com/2387-social-network-คืออะไร.html>
- SUNADHANEWS. (2562). *คุกคามทางเพศออนไลน์ระบาด วัยรุ่น 40% เคยเป็นเหยื่อ ผู้เชี่ยวชาญชี้ กม.ไม่ครอบคลุม*. สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/notes/sunandhanews/คุกคามทางเพศออนไลน์ระบาด-วัยรุ่น-40-เคยเป็นเหยื่อ-ผู้เชี่ยวชาญชี้-กม-ไม่ครอบคลุม>
- Thaipbs. (2561). *"ลวนลามออนไลน์" ภัยคุกคามทางเพศ กระทบชีวิตจริง*. สืบค้นจาก <https://news.thaipbs.or.th/content/275846>
- Wikipedia. (2562). *กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ*. สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ>
- Wittawin.A. (2561). *Infographic : สรุปสถิติผู้ใช้งาน Facebook ในไทย โดย Customer Insight*. สืบค้นจาก <https://www.thumbsup.in.th/facebook-thailand-insight>

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ
 ส่วนที่ 1 : คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของลักษณะประชากรของผู้ใช้งานเฟซบุ๊ก
 คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ( ) ที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ
  - ( ) 1. ชาย
  - ( ) 2. หญิง
  - ( ) 3. LGBTQ เปิดเผย
  - ( ) 4. LGBTQ ไม่เปิดเผย
2. อายุ
  - ( ) 1. 10-15 ปี
  - ( ) 2. 16-20 ปี
  - ( ) 3. 21-25 ปี
  - ( ) 4. 26-30 ปี
3. ระดับการศึกษา
  - ( ) 1. มัธยมศึกษา
  - ( ) 2. อนุปริญญา/ปวส.
  - ( ) 3. ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
  - ( ) 4. สูงกว่าปริญญาตรี
4. ความถี่ในการใช้งานเฟซบุ๊ก ต่อสัปดาห์
  - ( ) 1. 1-3 วันต่อสัปดาห์
  - ( ) 2. 3-5 วันต่อสัปดาห์
  - ( ) 3. 5-7 วันต่อสัปดาห์
5. ระยะเวลาในการใช้งานเฟซบุ๊ก ต่อครั้ง
  - ( ) 1. ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง
  - ( ) 2. 1-2 ชั่วโมง
  - ( ) 3. 2-4 ชั่วโมง
  - ( ) 4. 4 ชั่วโมงขึ้นไป

6. ช่วงเวลาที่ใช้เฟซบุ๊ก
- ( ) 1. 06.01 น. – 12.00 น.
- ( ) 2. 12.01 น.– 18.00 น.
- ( ) 3. 18.01 น.– 00.00น.
- ( ) 4. 00.01น. – 6.00 น.

ส่วนที่ 2 : คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ

คำชี้แจง แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 45 ข้อ ให้ท่านพิจารณาถึงความเห็นของท่านที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดโดยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

ข้อ ที่	พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก	ความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1.การแอบสะกดรอยตาม						
1.1	การใช้งานเฟซบุ๊กเพื่อดูว่าคุณคนนั้นกำลังทำอะไร					
1.2	การใช้งานเฟซบุ๊กเพื่อดูว่าคุณคนนั้นอยู่ที่ไหน					
1.3	การไปตามสถานที่ที่ผู้ใช้งานเช็คอิน					
1.4	การแอบดูการเคลื่อนไหวของผู้ใช้งานเฟซบุ๊ก					
1.5	การติดตามทุกความเคลื่อนไหวของผู้ใช้งานเฟซบุ๊ก					

ข้อ ที่	พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก	ความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
2. การโพสต์ข้อความถึงผู้อื่น						
2.1	การโพสต์ข้อความเชิงขู่สาว					
2.2	การโพสต์ข้อความที่กำลังทำอะไรอยู่					
2.3	การโพสต์ข้อความบ่งบอกสถานภาพ เช่น โสด					
2.4	การโพสต์ข้อความของผู้สูงวัยถึงคนที่เด็กกว่า					
2.5	การโพสต์ข้อความสอบถามเรื่องราวทั่วไป					
3. การกดไลค์และแสดงความคิดเห็น						
3.1	การกดไลค์ต่อสถานะ รูปภาพ วิดีโอ ของผู้ใช้งานอื่น					
3.2	การแสดงความคิดเห็นต่อ สถานะ รูปภาพ วิดีโอ ของผู้ใช้งานอื่น					
3.3	การกดไลค์ต่อสถานะ รูปภาพ วิดีโอ ต่อเพจต่างๆ					
3.4	การแสดงความคิดเห็นต่อ สถานะ รูปภาพ วิดีโอ ต่อเพจต่างๆ					
3.5	ถ้ามีการกดไลค์ สถานะ รูปภาพ วิดีโอ จะต้องมีการแสดงความคิดเห็นด้วย					
4. การโพสต์สถานะส่วนตัว						
4.1	การโพสต์เปิดเผยตัวตนในเฟซบุ๊ก					
4.2	การเช็คอินในทุกสถานที่ที่เดินทางไป					
4.3	การโพสต์ข้อความเล่าถึงเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน					
4.4	การโพสต์ความรู้สึกส่วนตัวในเฟซบุ๊ก					
4.5	การโพสต์ข้อความที่มีเนื้อหาอ้างถึงบุคคลอื่น					

ข้อที่	พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก	ความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
5. การโปรโมทข่าวสาร						
5.1	การโปรโมทข่าวสารขององค์กรที่ทำงาน					
5.2	การโปรโมทข่าวสารในการทำธุรกิจ					
5.3	การโปรโมทข่าวสารด้านโปรโมชั่นขององค์กร					
5.4	การโปรโมทข่าวสาร หรือสถานการณ์ต่างๆที่กำลัง เกิดขึ้น					
5.5	การโปรโมทข่าวสารถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น					
6. การใช้งานแบบปกปิดตัวตน						
6.1	การใช้นามแฝง					
6.2	การใช้รูปแฝง					
6.3	การใช้เฟซบุ๊กเพื่อเอาไว้ส่องเพียงอย่างเดียว					
6.4	การใช้งานเฟซบุ๊กโดยไม่สามารถสามารถสืบหา ตัวตนที่แท้จริงได้					
6.5	การใช้งานเฟซบุ๊กแบบไม่นิยมทำความรู้จักกับ ผู้ใช้งานอื่น					
7. การโพสต์รูปภาพ						
7.1	การโพสต์รูปภาพตนเองในอริยาบทต่างๆ					
7.2	การโพสต์รูปภาพที่มีการแต่งตัวล่อแหลม					
7.3	การโพสต์รูปภาพในชุดยูนิฟอร์ม					
7.4	การโพสต์ภาพสถานที่					
7.5	การโพสต์ภาพสัตว์เลี้ยง					

ข้อที่	พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊ก	ความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย ยิ่ง
8. เล่นเกม						
8.1	การสร้างความสัมพันธ์กับคนในเกม					
8.2	การนัดเจอกับคนในเกม					
8.3	เล่นเกมเพื่อความบันเทิง					
8.4	เล่นเกมเพื่อแลกของรางวัล					
8.5	เล่นเกมเพื่อสร้างเครือข่าย					
9. บัญชีผู้ใช้งานที่ไม่มีการเคลื่อนไหว						
9.1	มีบัญชีผู้ใช้งานไว้เพียงอย่างเดียว					
9.2	ไม่มีการอัปเดตหบบัญชีผู้ใช้งาน					
9.3	ไม่มีการโพสต์สถานะ รูปภาพ วิดีโอ					
9.4	ไม่มีการกดไลค์และแสดงความคิดเห็น					
9.5	ไม่มีการปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้งานอื่น					

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับลักษณะของภัยคุกคามทางเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 20 ข้อ ให้ท่านพิจารณาถึงความเห็นของท่านที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดโดยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

ข้อที่	ลักษณะของภัยคุกคามทางเพศ	ความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. การวิจารณ์ แชว ด้านลบ						
1.1	การวิจารณ์รูปร่าง					
1.2	การวิจารณ์การแต่งตัว					
1.3	การวิจารณ์หน้าตา					
1.4	การนินทาเรื่องทางเพศของบุคคลอื่น					
1.5	การกล่าวแซวเชิงขู่สาว					
2. การชมหยอก						
2.1	การพูดชมแต่แฝงไปด้วยคำทะลอม					
2.2	การพูดชมแต่แฝงไปด้วยเรื่องเพศ					
2.3	การพูดจาปลุกใจด้วยถ้อยคำลามก					
2.4	การชมเกี่ยวกับการแต่งตัวด้วยแต่แฝงนัยยะทางเพศ					
2.5	การกล่าวชมหน้าตาแต่แฝงนัยยะทางเพศ					
3. การเล่าเรื่องลามก						
3.1	การเล่าเรื่องทางเพศให้บุคคลอื่นฟัง					
3.2	การเล่าเรื่องลามกในขณะที่ผู้ฟังไม่ต้องการรับฟัง					
3.3	การเผยแพร่เรื่องทางเพศของบุคคลอื่น					
3.4	การเผยแพร่เรื่องลามกของตนเอง					
3.5	การเล่าเรื่องทางเพศกับบุคคลที่ไม่รู้จักกันมาก่อน					

ข้อที่	ลักษณะของภัยคุกคามทางเพศ	ความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. การส่งสื่อลามก						
4.1	การส่งภาพโป๊เปลือย					
4.2	การส่งคลิปวิดีโอโป๊เปลือย					
4.3	การส่งภาพอวัยวะเพศ					
4.4	การส่งภาพแอบถ่ายส่วนตัวที่ไม่ควรถูกเปิดเผย					
4.5	การช่วยตัวเองให้คู่สนทนาดู					
5. การชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์						
5.1	การพูดชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์					
5.2	การส่งข้อความโน้มน้าวให้มีเพศสัมพันธ์					
5.3	การส่งข้อความล่อลวงให้ไปพบเจอ					
5.4	การพูดจาขี้ขวนให้มีเพศสัมพันธ์					
5.5	การมีพฤติกรรมต้องการทำเลียนแบบผู้อื่น					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวนิชา ภูมมา
E-mail	nicha.pumm@bumail.net
ประวัติการศึกษา	ระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ประวัติการทำงาน	พนักงานฝ่ายขายต่างประเทศ บริษัท ไทยชูชูกิมอเตอร์ จำกัด

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 15... เดือน กันยายน พ.ศ. 2563

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว)..... นิสิต ภูมิมา..... อยู่บ้านเลขที่ 114
ซอย..... รังสิต-นครนายก 12 ถนน..... รังสิต-นครนายก ตำบล/แขวง..... ประชาธิปัตย์
อำเภอ/เขต..... ธัญบุรี..... จังหวัด..... ปทุมธานี..... รหัสไปรษณีย์..... 12130
เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว..... 7620300405.....

ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร..... นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต..... สาขาวิชา..... การสื่อสารเชิงกลยุทธ์..... คณะ..... นิเทศศาสตร์.....

ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 9/1 หมู่ 5 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัด
ปทุมธานี 12120 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์
หัวข้อ..... พฤติกรรมการใช้งานเฟซบุ๊กของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่งผลต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศ

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร..... นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต..... ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
(ต่อไปนี้เรียกว่า “สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มี
กำหนดระยะเวลา ในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อ
สาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนา งาน ให้ประโยชน์ในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้
สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดใน
ลักษณะทำนองเดียวกัน

ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิมีวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้
อนุญาตให้ใช้สิทธิ เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ของผู้
อนุญาตให้ใช้สิทธิตลอดไป โดยข้าพเจ้าในฐานะผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทำ
การจัดเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวของข้าพเจ้าได้

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับสิทธิ อันเป็นเหตุให้ผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ และเก็บไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ .... ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(นางสาวนิชา ภูมมา)

ลงชื่อ .... ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(ดร.อภิญญา จุลพิสิฐ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและพื้นที่การเรียนรู้

ลงชื่อ .... พยาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนสุดา ปุณณะหิตานนท์)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลงชื่อ .... พยาน
(อาจารย์วิรัตน์ รัตตากร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย